

Myron Horst

Válás és újraraházasodás

Miért nem vettük ezt észre korábban?

Eredeti forrás: <http://www.biblicalresearchreports.com/divorceandremarriage.php>

Fordította: Abonyi Sándor

2013-02-05

Tartalomjegyzék

Bevezetés

- Isten gyűlöli a válást
- Akik sohasem válhatnak el
- A válás és az újraházasodás két különálló esemény, ezért két különálló, de egymással kapcsolatban álló témáról van szó
- Isten köti egybe a férfit és a nőt
- Mi az a cselekedet vagy tevékenység, ami házasságtörés az újraházasodásban?
- Miért nem házasságtörés a válás?
- Mi a jelentősége az újraházasodással elkövetett házasságtörésnek?
- Az újraházasodással elkövetett házasságtörés: egy egyszeri cselekedet vagy tartós állapot?
- Isten és Izrael elválásának szemléletes bemutatása
- Mi vált világossá a válással és az újraházasodással kapcsolatban Isten és Izrael elválásának példája alapján?
- A Szentírás világossá teszi azt is, hogy az első házasság nem zárul le a válással
- Az újraházasodás miért nem zárja le az első házasságot?
- Mit mond Isten, mi zárhat le egy házasságot?
- Mit jelent az „paráznaság esetét kivéve”?
- A rabbik tanítása Jézus napjaiban
- A keresztyének közötti válás - egy világi bíróságon való pereskedés - Isten parancsolatának való engedetlenség
- A válás miatt megszakad a kapcsolat Istennel, ezért szükséges a megbocsátás és megbékélés
- "Ha valaki az övéiről nem gondoskodik"
- Különbséget jelent, ha egy házaspár keresztyénné válása előtt vált el és házasodott újra?
- Egy újraházasodott pár házassági esküje miért nem helyettesíti Isten törvényét?
- Miért nem változtatja meg a kegyelem azt a tényt, hogy az újraházasodás bűn?
- A szív keménysége miért nem ment fel valakit a válás és újraházasodás bűne alá?
- Az „elbocsátás” miért jelent „elválást” és nem egyszerűen „külön költözést” a Máté 5:32 és Máté 19:9-ben
- A "nincs szolgaság alá vetve” azt jelenti, hogy egy személy újraházasodhat?
- Jézus napjainak kultúrája nagyon hasonló volt a maihoz
- Mit írtak a korai keresztyén vezetők a válásról és az újraházasodásról?
- Hogyan változtatta meg az új amerikai Biblia-fordítás (NIV) a gyülekezetek látásmódját a válásról és az újraházasodásról?

- Miért nem lesz a gyerekeknek igazi apjuk, amikor az elvált anya újrَاهázasodik?
- Mi van, ha az újrَاهázasodott párnak gyerekei vannak a második házasságból?
- Miért kell egy újrَاهázasodott párnak elválni?
- Mi van, ha egy pár az előtt vált el és házasodott újra, mielőtt keresztyénné lettek?
- Az első házassági partnerrel való megbékélésen kell munkálkodni
- Egy korábban egyedülálló személy, aki elvált személlyel házasodott össze, szabad az újrَاهázasodásra?
- A házasság csak itt a földön van és az is átmeneti állapot
- A kegyelem szerepe az újrَاهázasodott helyzetben
- Miért eredményeznek a párkereső szolgáltatások több válást, mint házasságot?
- A személyes titkárnő alkalmazása miért vezethet váláshoz és újrَاهázasodáshoz?
- Krisztus és a Gyülekezet házassága
- Gondolhatunk bármit, amit csak akarunk a válásról és az újrَاهázasodásról, de ...
- Miért fárasztja a Gyülekezet Istent?
- Túl keskeny és túl nehéz az út?
- Nem mindenki fogja elfogadni, amit Jézus a válásról és újrَاهázasodásról mondott
- Mi van, ha ez az írás haragra gerjeszt téged?
- További információk a válásra és az újrَاهázasodásra
- Videók a válásról és az újrَاهázasodásról

Néhány meggondolás a magyar fordításhoz. A szerző a Biblia teljességét felölelő mély tanulmányozást végez a King James Biblia változat alapján. Értelmezi az abban használt, témához tartozó szavak tartalmát és kapcsolati összefüggéseit. Tekintettel arra, hogy a magyar nyelven elérhető Biblia-fordítások – Károli fordítás, Magyar Bibliatanács (kiadó: Református Zsinati Iroda) fordítása – nem a King James Biblia változat magyar fordítása, ezért a King James változatra épülő Biblia-tanulmányozás - témával kapcsolatos igéi – magyar nyelven való végigkövetése a magyar Biblia változatok alapján nehézségeket okoz. Ezt a nehézséget úgy igyekeztem feloldani, hogy a hivatkozott igék szövegéhez legközelebb álló magyar Biblia-fordítás változatot (Magyar Bibliatanács) választottam (a mai nyelvezete miatt is), ahol feltétlenül szükséges volt ott pedig a Károli Bibliát idéztem. Van azonban az igetanulmány szempontjából egy kulcsfontosságú igeszakasz a Jeremiás 3.1-8, aminél sem a Magyar Bibliatanács fordítása, sem a Károli Biblia-fordítás nem fejezte ki azt, amit a szerző a King James változat alapján fontosnak tart, ezért ebben az egy esetben azt a megoldást választottam, hogy a King James változatból idézett kulcs igeszakaszt lefordítottam magyar nyelvre. (Fordító megjegyzése)

Bevezetés

A kutatást ehhez az íráshoz sok évvel ezelőtt kezdtem el azért, hogy megkíséreljem megtalálni mit is parancsol nekünk Isten Igéje a válással és az újrَاهázasodással kapcsolatban. Rossz dolog a válás? A házasságtörés újrَاهázasodás esetén egy egyszeri cselekedet vagy egy tartós állapot? Melyek azok az esetek, amikor a válás és az újrَاهázasodás megengedett? Hol van a helye az elvált és az újrَاهázasodott pároknak a Gyülekezetben? Más házaspárokhoz hasonló módon befogadhatja őket a gyülekezet? Ahogyan ezeket az érdekesítő igazságokat vizsgáltam, amit a Szentírásban a válásra és az újrَاهázasodásra találtam, meg kell kérdeznem magamtól: "Miért nem vettem észre ezeket korábban?"

Fontos, hogy megismerjük és megértsük, mi Isten igazsága a válással és az újrَاهázasodással kapcsolatban. A válás és az újrَاهázasodás témája egy döntő tényező lehet az örök élet vagy halál szempontjából: lehet az a menny vagy lehet az a pokol valaki számára. Jézus Krisztus egy napon Isten törvénye szerint ítél meg mindenkit; és nem az Isten törvényéről alkotott (helyi gyülekezet) bírói testületének véleménye alapján. Ha a gyülekezet kinyilvánította, hogy bizonyos válási és újrَاهázasodási helyzetek nem számítanak bűnnek, Isten pedig azt bűnnek tekinti, az Ítélet napján már túl késő lesz annak, aki bűnös állapotban lesz, hogy megtalálja az Istentől való igazságot és megtérjen: vagyis a pokolba fog jutni.

A válás és az újrَاهázasodás kérdése ezért örök élet – azaz mennybe vagy pokolba kerülés – kérdése. Ezért a legfontosabb dolog számunkra, hogy pontosan megértsük, mit mond Isten erről. Az örökkévalóság a pokolban túl hosszú idő ahhoz, hogy mások véleményére vagy okoskodására támaszkodjunk. Szükséges, hogy megtudjuk itt a földön: mi az igazság és mit mond Isten jónak és rossznak.

A válás és az újrَاهázasodás egy kiemelt fontosságú téma, amivel sok ember és gyülekezet egyaránt szembenéz. Sok házasság tönkrement válás miatt. A gyülekezetekben a válási arány ma a világeval azonos. Mindenkinek van saját véleménye, és mindenki feljogosítva érzi magát arra, hogy kitartson a válásról és az újrَاهázasodásról alkotott személyes véleménye mellett. Azonban az emberek által terjesztett személyes vélemények és emberi okoskodások azt eredményezik, hogy elhomályosítják Isten igazságát a válásról és az újrَاهázasodásról. Ez különösen igaz, amikor híres, magasan képzett keresztyénkutatók állítanak tévesen dolgokat. Amikor téves dolgot sokszor igazságként ismételtetnek, növekedni fog azoknak az embereknek a száma, akik azt elhiszik. Akik egy sajátosan hibás emberi gondolatmenetről elhiszik, hogy az igaz, akkor ezzel egyidejűleg számukra Isten igazsága tévesnek bizonyul. Ezek után Istennek a válásra és az újrَاهázasodásra vonatkozó tiszta igazsága értelmetlen lesz számukra, mert az ellentétes azzal, amit az emberek mondtak nekik, és amiről azt hiszik, hogy az az igazság.

Hasonlóaknak kell lennünk a béreabeliekhez és kutatnunk az Írásokat, hogy meglássuk mi az, amiről bizonyossággal állíthatjuk, hogy igaz. Amikor utánanézttem dolgoknak, amikről olvastam és hallottam, rájöttem, hogy sok téves dolgról állítják a gyülekezetekben, hogy igaz. Híres, nagy tiszteletben álló emberek nem végeztek

körültekintő kutatást, holott azt gondoltam, hogy végeztek. Arra is rájöttem, hogy gyakran mások írásaira támaszkodtak inkább, mint a Biblia körültekintő tanulmányozására.

A válás és az újraraházasodás kérdését nem tanulmányozták körültekintő módon - a Biblia alapján - , jóllehet tanulmányozták ezt a témát és írtak is róla. A Biblia szellemi igazságok gazdag aranybányája, amit még többet kell tanulmányoznunk. Egyre többet tanulok én is, egyre több zavaros rész válik világossá számomra.

Isten gyűlöli a válást

Sok tan esetében Isten világosabban beszél az akaratáról az Ó-szövetségben, mint az Újszövetségben. Igaznak találjuk ezt a válás és az újraraházasodás tanával kapcsolatban is. Isten gyűlöli a válást. Isten a következőt mondja a Malakiás 2:16-ban:

"Gyűlölöm azt, aki elválík feleségétől - mondja az ÚR, Izráel Istene -, mert erőszak tapad ruhájára - mondja a Seregek URa. Vigyázzatok magatokra, ne legyetek hűtlenek!"

Isten nem csupán azt mondja nekünk, hogy gyűlöli a válást, hanem azt is, hogy a válás bűne megszakítja a kapcsolatot a váló fél és az Úr között. Ezért a házastársától elvált személy imádatát az Úr nem tudja elfogadni. Isten a következőt mondja:

"Továbbá ezt teszitek: könnyel öntözték az ÚR oltárát, sírtok és sóhajtoztok, mert nem tekint már az áldozatra, és nem fogadja kegyelmesen tőletek. Ezt kérdezitek: Miért nem? - Azért, mert az ÚR a tanúja annak, hogy hűtlen lettél ifjúkorodban elvett feleségedhez, pedig ő a társad, feleséged, akivel szövetség köt össze!" Malakiás 2:13-14.

Azt látjuk ebből az ószövetségi igeszakaszból, hogy a válás és az újraraházasodás komoly dolog. Azt látjuk, hogy Isten gyűlöli a válást. Nem csak gyűlöli a válást, hanem a házastársától elvált keresztyént eltávolítja az Istennel való közösségből, és a továbbiakban nem részesülhet az Ő imádatában. Mivel Isten a válással kapcsolatos érzéseit olyan erőteljes módon fejezi ki, körültekintőeknek kell lennünk, hogy helyesen értsük mit is mond Isten a házasságról, a válásról és az újraraházasodásról, nehogy magunkat és másokat az Úrral való közösségből eltávolítva bünt kövessünk el.

Akik sohasem válhatnak el

A házasságuk előtt egymással paráznaságot elkövetett házaspár nem válhatnak el.

"Ha valaki egy el nem jegyzett szűz lánnyal találkozik, megragadja, és vele hál, és rajtakapják őket, akkor az a férfi, aki vele hált, adjon a lány apjának ötven ezüstöt, a lány pedig legyen a felesége, mivel erőszakot követett el rajta; nem is szabad elbocsátania egész életében." 5 Mózes 22:28 -29.

Ez az igeszakasz nagyon fontos, mert jellemző módon behatárolja azt, hogy a Máté 5:32 és Máté 19.9-ben lévő "paráznaság esetét kivéve" kifejezés mit jelenthet. Nem érvényes a 'kivétel' válás és újraraházasodás esetén, ha a házaspárnak szexuális kapcsolata volt egymással összeházasodásuk előtt.

A válás és az újráházasodás két különálló esemény, ezért két különálló, de egymással kapcsolatban álló témáról van szó

Sok ember úgy tekint a válásra és az újráházasodásra, mintha egy és ugyanazon dologról lenne szó. Például gyakran feltételezik azt, hogy ha egy személy újráházasodott és nem lehet tag a gyülekezetben, akkor egy elvált személy sem lehet tag a gyülekezetben. Ha a válást és az újráházasodást egy és ugyanazon dologként kezeljük, az komoly akadályt jelent abban, hogy megértsük, mit is mond Isten a válásról és az újráházasodásról. Gyakran azt feltételezik, hogy a válás egy személyt ismét egyedül állóvá tesz, és hogy a válás célja az újráházasodás. Mivel az újráházasodásra úgy tekintenek, mint a válás céljára, ezért a válást és az újráházasodást egy és ugyanazon dolognak látják: ha a válás megengedett, akkor az újráházasodás is. A Szentírás szerint azonban ez nem igaz.

Meg fogjuk látni, hogy a Szentírás szerint a válást és az újráházasodást két különálló dolognak kell tekintenünk, és ezért két különálló, jóllehet egymással kapcsolatban álló dologról kell beszélni.

Isten köti egybe a férfit és a nőt

A házasság több mint egy házassági anyakönyvi kivonat egy polgári hatóságtól. A házasságban Isten köti egybe a férfit és az asszonyt. Isten a következőt mondja az egybekötés kérdéséről a Malakiás 2:15-ben:

"Egy ember se tesz ilyent, akiben maradt még lélek. De mire is törekszik az ember? Arra, hogy utódot kapjon Istentől. Vigyázatok azért magatokra, és ne legyetek hűtlenek ifjúkorotokban elvett feleségetekhez!"

Jézus is azt állította, hogy Isten az, aki a házasságban egy testté kötötte össze a férfit és a nőt:

"Ő így válaszolt: „Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és nővé teremtette őket?” Majd így folytatta: „Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassa.”
Máté 19:4-6

A válás egy jogi lépés, amit a polgári hatóság (és nem Isten) vezetett be. Egy pár elmehet a gyülekezetbe, hogy megházasodjanak, de egy polgári hatósághoz kell elmenniük, hogy az elválassa őket. A Gyülekezet nem ismerhet el egy jogi úton történt válást. Jóllehet a válás jogi értelemben lezárhat egy házasságot, de az nem lehet az Isten által „egybekötött” házasságnak a lezárása. Amikor egy válás megtörténik, azzal egy személy - Isten megítélése szerint - nem lesz ismét egyedül álló és ezért nem lesz felszabadítva arra, hogy elvegyen egy másik személyt még akkor sem, ha a korábbi házastársa ismét megházasodott. A házaspár "egybekötött" egysége csak a házaspár egyik tagjának a halálával szűnhet le. Jézus szerint egy házasság nem zárható le (bontható fel) egy polgári bíróság eljárásával. Ezzel kapcsolatban később több dologra visszatérünk.

A Malakiás 2. fejezetének ugyanebben az igeszakaszában, ahol Isten azt mondja, hogy a férfit és a nőt Ő köti egybe, azt is világosan kijelenti, hogy az elválás után a házasság

még mindig összeköt – „ő a társad, feleséged, akivel szövetség köt össze!” (Malakiás 2:14.)

Az „egybekötés” szemszögéből nézve a (polgári peres) válás nem szünteti meg azt a házasságot, amit Isten „kötött egybe” a házasságkötéskor.

Isten a Róma 7:3-ban szintén ezt mondja:

"Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz."
Róma 7:3.

Mi az a cselekedet vagy tevékenység, ami házasságtörés az újraházasodásban?

Jézus világossá tette, hogy az újraházasodással házasságtörés következik be. Ez világosan kijelentésre kerül a következő igeszakaszokban:

"és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el". Máté 5:32.

"aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő." Máté. 19:9.

"Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el feleségül, házasságtörést követ el ellene. És ha az asszony bocsátja el férjét, és máshoz megy férjhez, szintén házasságtörést követ el." Márk 10:11- 12.

"Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el, szintén házasságtörő." Lukács 16:18.

"Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz."
Róma 7:3.

A „házasságtörés” kifejezés egy görög szó: "moichao", aminek azonosító *Strong száma*: 3429. Minden görög lexikonban (szótárban) leellenőriztem és erre a szóra egyetlen meghatározás szerepelt: "házasságtörést elkövetni". Magyarázként hozzáteszik: „törvénytelen kapcsolatot létesíteni más feleségével."

A *Webster's New Collegiate Dictionary* szintén csak egyetlen meghatározást ad a házasságtörés szóra: „egy házas férfi önkéntes szexuális érintkezése valakivel, aki nem a felesége vagy egy férjzett asszony önkéntes szexuális érintkezése valakivel, aki nem a férje."

Jézus kiegészítette ezt azzal, hogy egy férfi elkövetheti a házasságtörés bűnét gondolati fantáziálással is, anélkül, hogy a fizikai cselekedet megtörténne. Jézus azt mondta, hogy ha egy férfi a gondolataiban vágyat táplál más asszonnal való szexuális kapcsolatra, az a férfi házasságtörést követ el az ő szívében.

"Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele szívében."
Máté 5:28

A görög szó meghatározása szerint, amit Jézus a házasságtörésre használt, az egy olyan cselekedet vagy tevékenység az újrَاهázasodásban, amiben önkéntes szexuális kapcsolat történik egy másik személlyel, amikor az első férj vagy feleség még él. A válás nem házasságtörés, viszont az újrَاهázasodott pár első és minden azt követő szexuális kapcsolata házasságtörésnek számít.

Miért nem házasságtörés a válás?

A válás komoly károkat okoz a házasságban szellemi és más tekintetben egyaránt. Isten nem mondja sehol a Bibliában, hogy a válás házasságtörés. Nincs olyan meghatározás egyetlen görög szótárban vagy lexikonban sem, ami a házasságban komoly kárt okozó válást házasságtörésnek nevezné. A házasságtörés egy önkéntes szexuális érintkezés (gondolatilag vagy fizikailag), ahol legalább az egyik fél valaki mással él házasságban. A házasságtörés komoly károkat okoz a házasságban, azonban sem a házasságnak ilyen módon való megszenteltetését, sem pedig a válás nem választja szét a házasságkötéskor egy egész életre Isten által egybekötött egységét. Jézus a Máté 19:9-ben világossá tette, hogy a válás még nem tekinthető házasságtörésnek, csak ha újrَاهázasodás történik: "aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő."

Mi a jelentősége az újrَاهázasodással elkövetett házasságtörésnek?

Amikor Jézus azt mondta, hogy "aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el" (Máté 5:32; Máté 19:9) ezzel egy nagyon jelentőségteljes dolgot mondott ki, amit sokáig nem vettem észre. Jézus ezzel ugyanis azt mondta, hogy a válás nem az első házasság lezárása. Az emberek mindig azt feltételezik, hogy a válás zárja le az első házasságot, Jézus azonban azt mondja, hogy ez nem igaz. A házasságtörés bűne akkor fordulhat elő, ha a házaspár közül az egyik vagy mindketten újrَاهázasodnak. Ha a házasságban lévő két személy közül az egyik személy sem érintett benne, akkor a házasságtörés kifejezés nem használható. Amikor Jézus azt mondta, hogy "aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el", ezzel azt állította, hogy amikor egy férfi egy elvált asszonyt vesz el, vagyis egy másik férfi feleségével él együtt, akkor házasságtörés bűnét követi el. A válás nem tesz egy férfit vagy egy asszonyt ismét egyedülállóvá. A válás nem zárja le egy személy első házasságát. Ez azért van így, mert egy személy valójában akkor követ el házasságtörést, amikor összeházasodik és együtt él egy elvált személlyel.

Értjük már, hogy Jézus milyen értelemben használja a házasságtörés szót? Házasságtörés nem fordulhatna elő újrَاهázasodáskor, ha a válás lezárta volna az első házasságot. Házasságtörés csak azért fordulhat elő az újrَاهázasodáskor, mert az elvált fél – Jézus megítélése szerint – még mindig házas (kötve van) az első házasságbeli partnerével. (Jézus a Bíró, előtte fogunk megállni, hogy meghallgassuk az Ítélet Napján és ezért fontos, hogy megértsük a Bírónk gondolkodásmódját és logikáját, ha a Mennybe akarunk jutni)

A házasságtörés bűnének jelentősége az újrَاهázasodásban az, hogy a válás nem zárja le a személyek első házasságát! Isten kötötte egybe a férjet és a feleséget.

"Ő így válaszolt: „Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és nővé teremtette őket?” Majd így folytatta: „Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassa.” Máté 19:4-6.

A válásnak ezen - földi, bírói rendszerének polgári peres, emberi - eljárása nem zárja le az Isten által egybekötött "egy test egy szellem" elgondolásra felépített házasságot.

Az újrَاهázasodással elkövetett házasságtörés: egy egyszeri cselekedet vagy tartós állapot?

A házasságtörés egy egyszeri cselekedet, ami csupán az újrَاهázasodás napján történik meg? Vagy az újrَاهázasodott férfi és asszony szexuális egysége a házasságuk tartama alatt végig házasságtörésnek számít? Gyakran felmerül a kérdés: "A házasságtörés bűne egy egyszeri cselekedet vagy egy tartós állapot?" Sokan szeretnének úgy tekinteni a házasságtörésre az újrَاهázasodott állapotukban, hogy az csupán egy egyszeri cselekedet, mert akkor az újrَاهázasodott pár meg tudja bánni az egyszer elkövetett cselekedetet és élhetnek tovább az újrَاهázasodott állapotukban különválás vagy bármi más változtatás nélkül. De az újrَاهázasodáskor elkövetett házasságtörés valóban csak egyszeri cselekedet lenne?

A (házasságtörés) „elkövetése” a Máté 19:9-ben és a Máté 5:32-ben kijelentő mód jelen időben van. Spiros Zodhiates azt állítja, hogy "a jelen idejű igeidő a múltban vagy a jövőben történő cselekedetekkel szemben egyidejűleg végbemenő tevékenységeket mutat be. Ez általában folyamatos vagy ismétlődő tevékenységre utal. Azonban a kijelentő módban bemutatható egy adott időpontban bekövetkező cselekmény is. A kijelentő mód csupán egy olyan mód, amiben valamely cselekedet az időben szabályos módon megismétlődhet. Példák: ő el fog menni, ők mondták, ő bemutat."

Ezért, a "házasságtörés elkövetése" kifejezés utalhat egy meghatározott időpontra, amikor a házasságtörés – első szexuális kapcsolat - megtörténik, azonban utalhat folyamatos vagy ismétlődő módon elkövetett házasságtörési cselekedet sorozatra is. Néhányan annak az állításnak az igazolására használták a kijelentő mód meghatározást, hogy a házasságtörés csupán egyszer fordul elő az újrَاهázasodáskor és azt követően nem. Azonban a kijelentő mód jelen ideje nem lehet egy végső és döntő tényező. Minden egyes házasságtörési cselekedet (szexuális kapcsolat az újrَاهázasodott állapot során) elsőként egy adott időpontban következik be, és később ismétlődő módon megtörténik minden házasságtörési cselekedet esetén. Ugyanakkor a kijelentő mód jelen ideje nem jelzi azt, hogy a házasságtörés cselekedete nem történik meg, vagy nem történik meg ismét. A jelen idejű kijelentő mód lehetőséget ad a házasságtörés folyamatosan vagy ismétlődő módon történő megcselekvésére.

Isten azt mondja, hogy egy elvált és újrَاهázasodott pár szexuális kapcsolata házasságtörés. Ezért bármikor, amikor szexuális kapcsolatuk van egymással, házasságtörést követnek el. Amikor tartósan szexuális kapcsolatban vannak egymással,

és nem bánják meg bűneiket, a házasságtörés tartós állapotá válik. Ezért a házasságtörés az újraházasodás állapotában, egyrészt előfordul, mint (első) egyszeri cselekedet, másrészt, mint egy folyamatos bűnben élés állapota. Az újraházasodás cselekedete önmagában még nem házasságtörés.

Az azt követő egyszeri szexuális kapcsolat vagy annak tartós állapota viszont házasságtörés, tehát bűn. Ez akadály a Jézussal való közösség megélésében és a mennybe jutásban. Valaki bűnös Isten előtt mindaddig, míg nem bánta meg a bűnét és nem hagyta abba azt. Nem tud valaki megtérni a házasságtörés „cselekedetének” bűnéből, ha folyamatosan benne van és Istentől várja, hogy hagyja figyelmen kívül azt a tényt, hogy folyamatosan házasságtörést követ el.

Isten és Izrael elválásának szemléletes bemutatása

Ahhoz, hogy még mélyebben megismerjük Isten álláspontját a válással és az újraházasodással kapcsolatban, végeztem egy tanulmányt Istennek Izraellel kapcsolatos elbocsátásáról (válás) az Ószövetségben. Néhány érdekes dolgot fedeztem fel, amit sosem vettem észre korábban, ami hiszem, hogy megvilágosít valamit abból, amivel küszködünk a házasság, a válás és az újraházasodás tanában. Mind az Ószövetségben, mind az Újszövetségben Isten a házassági hasonlatot használja az Ő népével való kapcsolatának leírására: az Ószövetség idején Istennek Izraellel és az Újszövetség idején Krisztusnak a Gyülekezettel való kapcsolatán keresztül.

A Jeremiás 3-ban Isten azt állítja, hogy Ő adott Izraelnek egy elbocsátó (váló) levelet. Azonban egyáltalán nem tekintette semmisnek vagy befejezettnek a szövetséget, amit kötött Izrael tíz északi törzsével, annak ellenére, hogy Izrael más istenekkel házasodott össze.

A Jeremiás 3:1 azt mondja:

"Ők mondják, ha egy férfi elbocsátja feleségét és az elmegy tőle és más férfié lesz, vajon visszatérhet-e őhöz? Nem lenne-e az a föld fertelmesen megfertőzve? Annak ellenére, hogy sok szerető szajhája voltál; térj vissza mégis hozzám – azt mondja az ÚR." (King James Version Biblia fordítása, mert a magyar Biblia-fordítások ezt nem helyesen adják vissza: ford. megjegyzése)

Az 5 Mózes 24:1-4-ben Mózes azt mondta egy elbocsátott asszonynak, hogy ha más férfi felesége lesz (újból megházasodik), azt követően – még a második férj halála után sem – térhet vissza az első férjéhez. Ezzel ellentétben a Jeremiás 3:1-ben Isten azt mondta Izraelnek, hogy „térj vissza mégis hozzám.”

Az 5 Mózes 24:1-4-ben arról olvasunk, hogy Mózes engedélyt adott a válásra és az újraházasodásra. A Jeremiás 3:1-ben viszont azt mondja Isten, hogy azt „Ők mondják” és nem „Én mondom”. Ez által Isten arról tesz bizonyosságot, hogy az 5 Mózes 24:1-4 szerinti parancsolatot (egy elbocsátott asszony nem térhet vissza az első férjéhez) nem Ő mondta Mózesnek, hiszen Isten azt mondja a Jeremiás 3.1-ben: "térj vissza mégis hozzám" – azt mondja az ÚR.

Jézus is utalt rá, hogy az 5 Mózés 24:1-4-ben a válásra és az újrarázasodásra vonatkozó parancsolat valami olyan dolog volt, amit Mózes engedett meg, mert az emberek igényelték azt, de Isten nem adott engedélyt arra. Jézus azt mondta, hogy az a kezdetektől fogva nem úgy volt. A Máté 19:8-ban Jézus azt mondta:

"Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy elbocsássátok feleségeteket, de ez kezdetől fogva nem így volt."

Jézus itt nem erősítette meg, hogy az 5 Mózés 24:1-4-ben lévő parancsolatot Isten adta Mózesnek. A kemény szív nem képes hinni abban, amit Isten mond, és ez bűn. Jézus nem hagyhatta jóvá a szív keménységének elnézését, hogy ellentétesen cselekedjen azzal, amit Isten mondott.

Látjuk továbbá Isten és Izrael példáján azt is, hogy az elbocsátás és az újrarázasodás nem bontja fel az Isten szerinti házassági szövetséget. A Jeremiás 3:1-8-ban Isten a következőt mondja:

„Ők mondják, ha egy férfi elbocsátja feleségét és az elmegy tőle és más férfié lesz, vajon visszatérhet-e őhöz? Nem lenne-e az a föld fertelmesen megfertőzve? Annak ellenére, hogy sok szerető szajhája voltál; térj vissza mégis hozzám – azt mondja az ÚR." Nem válna-e ezzel gyalázatosabb a föld? Te pedig, aki sok szeretővel paráználkodtál, vissza akarsz térni hozzám? - így szól az ÚR. Nézz föl a hegytetőkre, és lásd meg: hol nem háltak veled? Kiültél eléjük az útra, mint az arab a pusztában: gyalázatosabbá tetted a földet paráznasággal és gonoszsággal. Ezért maradtak el az esőzések, tavaszi eső sem volt. Mégis olyan a homlokod, mint egy paráznáé, félredobtál minden szemérmest. Bezzeg most így kiáltasz hozzám: Atyám! Ifjúságomtól fogva te vagy a segítőm! Örökké tart-e haragod, megmarad mindvégig? Így beszélsz, de közben folytatod rossz életedet, ahogy csak bírod. Ezt mondta nekem az ÚR Jósias király idejében: Láttad, hogy mit művelt a bűnös Izráel? Eljárt minden magas hegyre, minden buja zöld fa alá, és ott paráználkodott. Én mondom - miután elkövette mindezeket a dolgokat: Térj vissza hozzám! - de nem tért vissza. Láttam ezt hűtlen húga, Júda. És láttam mindazokat a dolgokat, amivel Izrael házasságtörést követett el, és adtam neki váló levelet, mégsem félt húga, a hűtlen Júda, hanem elkezdett ő is paráználkodni.”

(King James Version fordítása)

Isten kérte Izraelt, hogy térjen vissza Őhöz. Kicsivel később a 14. versben azt mondja: "mert én férjeteleké lettem nektek" (az elválást és újrarázasodást követően!).

A Jeremiás 3:12-14 mondja:

„Menj és kiáltsd ezeket észak felé és mondd: Térj vissza hozzám bűnös Izráel - így szól az ÚR -, akkor nem öntöm ki haragom rátok! Mert én kegyelmes vagyok - mondja az ÚR -, haragom nem tart örökké. Csak ismerd el bűnödöt, hogy hűtlenül elhagytad Istenedet, az URat. Futkostál utaidon az idegenek után minden buja zöld fa alá. Csak az én szavamra nem hallgattatok – mondja az ÚR. Térjetelek vissza hozzám bűnös gyermekeim – mondja az ÚR - mert én férjeteleké lettem nektek, és magamhoz veszek titeket, egyet egy városból, kettőt egy nemzetségből, és beviszlek titeket Sionba.” (King James Version fordítása, ford. megjegyzése)

Ezékiel fiatalabb volt, mint Jeremiás. Ezékiel a babiloni fogságból írta Izrael elbocsátása után, bizonyoságot téve róla, hogy Istennek Izraellel való szövetsége nem ért véget a válással és újraraházasodással.

„Mert szent hegyemen, Izrael magas hegyén - így szól az én URam, az ÚR -, ott fog tisztelni engem Izrael egész háza, mindnyájan azon a földön. Ott gyönyörködöm majd bennük, és oda hozatom veletek felajánlásaitokat, az első termés áldozatát, és mindazt, amit nekem szenteltek. Gyönyörködöm bennetek, mint a kedves illatú áldozatban, amikor kivezetlek a népek közül, és összegyűjtelek azokból az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, és a népek szeme láttára bebizonyítom rajtatok, hogy szent vagyok. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor beviszlek benneteket Izrael földjére, abba az országba, amelyről fölemelt kézzel tettem esküt, hogy őseiteknek adom. Ott majd visszagondoltok arra, hogyan éltetek, és mi mindent tettetek: hogyan tettétek magatokat tisztátalanokká. Akkor megundorodtok magatoktól, olyan sok gonoszságot követtetek el. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. Az én nevemért, nem pedig a ti gonosz életeitek és romlott tetteitek szerint bánok így veletek, Izrael háza! - így szól az én URam, az ÚR.”
Ezékiel 20:40-44

Mi vált világossá a válással és az újraraházasodással kapcsolatban Isten és Izrael elválásának példája alapján?

1. Sem a válással sem az újraraházasodással nem ér véget az első házasság. Isten azt mondta Izraelnek miután váló levelet adott neki: " mert én férjetekké lettem nektek" (Jeremiás 3:14) Ezért az újraraházasodáskor a házasságtörés úgy következik be, mintha válás nem is történt volna.
2. Isten utal rá és Jézus is megerősíti, hogy Mózesnek a válásra és az újraraházasodásra vonatkozó megengedő parancsolata és az újraraházasodás után az első házassági partnerhez való visszatérésének megtiltása, nem olyan parancsolat volt, amit Isten adott Mózesnek. Mózes volt, aki megengedte azt a népe szívének keménysége miatt és az nem Isten útja, amit nekünk követni kell, és nem is használhatjuk azt arra, hogy igazoljuk azzal a válást és az újraraházasodást. Az sosem volt Isten akarata a kezdetektől fogva.

„Jézus így válaszolt nekik: „Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy elbocsássátok feleségeket, de ez kezdetől fogva nem így volt.” Máté 19:8

3. Isten akarata tehát az, hogy az első házastársak hagyjanak ott minden későbbi házastársukat, térjenek vissza első házastársukhoz és békéljenek meg egymással. Isten azt mondta: "*térj vissza hozzám*" (Jeremiás 3:1)
4. Sosem szabad feladni a reményt, hogy egy makacs házastárs visszatérjen.

A Szentírás világossá teszi azt is, hogy az első házasság nem zárul le a válással

Nézzük meg, vajon a válás érvényteleníti az első házasságot Isten szemében és megengedhetővé teszi egy újraraházasodott pár számára, hogy megmaradjanak újraraházasodott állapotukban? A Szentírásnak számos más igeszakasza is azt mutatja, hogy a válás nem zárja le egy személy első házasságát.

A Malakiás 2-ben Isten, a válás megtörténte ellenére kifejezi, hogy Ő még mindig úgy tekint rájuk, mint házasságra. A 14. versben - miután megtörtént a válás - azt mondja, hogy „ő a társad, feleséged, akivel szövetség köt össze!” Isten azt mondja itt, hogy a válás nem vet véget a házassági szövetségnek. Az elvált feleség - válás után - még mindig feleség és társ.

Másik igeszakasz a Márk 6:17-18. Ez egy beszámoló Heródes királyról és Heródiásról. Arra, hogy Heródesnek nem lett volna szabad elvennie a testvére feleségét, van egy másik szemtanú is. Josefus zsidó történetíró az első század vége felé azt mondja nekünk, hogy Heródiás elvált az első férjétől és hozzáment Heródeshez. Ez az igeszakasz arról számol be, hogy annak ellenére, hogy Heródiás elvált és újraházasodott Isten előtt ő még mindig az első férje feleségeként volt figyelembe véve. „Nem szabad együtt élned testvéred feleségével.” Ha a válás érvénytelenítette volna Isten szemében az első házasságot, akkor nem lett volna semmi probléma, hogy Heródiás a válás után hozzámenjen Heródeshez. Heródiás akkor a válás után már nem lett volna a volt férje felesége és lehetséges lett volna Heródiásnak, hogy hozzámenjen volt férje testvéréhez. Keresztelő Jánost Heródes (Heródiás kérésére) azért ölette meg, mert megmondta neki, hogy meg kellett volna szakítaniuk az erkölcsetlen újraházasodott kapcsolatukat. Ez egy olyan üzenet volt, amit Heródes és Heródiás nem akartak hallani! Keresztelő János volt az első mártír az Újszövetségben, a váláshoz és az újraházasodáshoz való hozzáállása miatt.

Ha az újraházasodás hatálytalanította volna az első házasságot, akkor Heródes és Heródiás nem éltek volna bűnben. De Heródiás elvált és újraházasodott és ezért bűnben éltek.

Az újraházasodás miért nem zárja le az első házasságot?

A Szentírásban egyetlen példa és tanítás sincs arra, hogy az újraházasodás cselekedete lezárja az első házasságot. Arra sincs példa a Bibliában sehol, hogy egy második személlyel megkötött szövetség lezárja az első személlyel megkötött szövetséget. Jézus világosan megmondta, hogy az újraházasodás nem zárja le az első házasságot: "aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el." Az első házasság nem zárul le az újraházasodással. Egy személy házasságtörést csak valaki másnak a férjével vagy feleségével követhet el. Ha mindkét házastárs egyidejűleg szexuális erkölcstelenségekbe bonyolódik, akkor az már nem házasságtörés, hanem paráználkodás.

Ha azt mondjuk, hogy az újraházasodás zárja le az első házasságot azzal azt jelentjük ki, hogy az újraházasodás az „elválás” az első házasságtól. Jézus azonban semmit sem mondott, ami arra utalna, hogy az újraházasodás az első házasságból való "válást" jelentené. A Róma 7:3 egyértelműen azt mondja, hogy az újraházasodás nem zárja le az első házasságot, hanem csak a házastárs halála.

„Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz.”

Nem találtam egyetlen igehelyet sem a Bibliában, ami arra utalna, hogy az újraházasodás „válás”-nak minősülne, vagyis olyan esemény lenne, ami lezárja az első házasságot.

Mit mond Isten, mi zárhat le egy házasságot?

Isten világosan megmondja, hogy az egyik házastárs halála zárja le a házasságukat és teszi szabaddá az életben maradt személyt, hogy elvegyen egy másik személyt.

„Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz.”

Róma 7:3.

Jézus a Szaddíceusoknak adott válaszában szintén azt mondta, hogy a halál zár le egy házasságot.

„Jézus ezt mondta nekik: „Vajon nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát? Mert az emberek, amikor már feltámadtak a halálból, nem nősülnek, férjhez sem mennek, hanem olyanok, mint az angyalok a mennyekben.”

Márk 12:24-25.

Ezekből a versekből is azt látjuk, hogy a házasság a halállal fejeződik be, mert az nem folytatódik az örökkévalóságban. Az 1 Korinthus 7:39-ben Isten szintén azt mondja:

„Az asszonyt törvény köti, amíg él a férje, de ha a férje meghal, szabadon férjhez mehet ahhoz, akihez akar, de csak az Úrban.”

Úgy látom, hogy a halál az egyetlen dolog, amire Isten azt mondja, hogy azzal zárul le egy házasság, és egy személy akkor válik szabaddá arra, hogy egy másik személlyel összeházasodjon.

Mit jelent a „paráznaság esetét kivéve”?

A válással kapcsolatban csak a Máté evangéliumban fordul elő két helyen a "paráznaság esetét kivéve" kifejezés. Már a tanulmány elején felhívtam arra a figyelmet, hogy ezekben az esetekben két különböző dologról van szó. Az emberek gyakran arra a következtetésre jutnak, hogy a két különböző helyen előforduló "paráznaság esetét kivéve" kifejezés, mintha engedélyt adna az újránházasodásra. Már korábban utaltam arra, hogy a Máté 5:32-ben lévő „paráznaság esetét kivéve” kifejezés nem egy olyan „kivétel”, ami engedélyt adna az újránházasodásra. A „paráznaság esetét kivéve” kifejezés a válást kezdeményező személyre vonatkozik. Őt terheli ugyanis a felelősség azért, hogy az elbocsátott házastársat házasságtörővé teszi. Ez a „kivétel” sem a válást sem az újránházasodást nem engedélyezi. (lásd „akik sohasem válhatnak el” című részt, ahol arról van szó, hogy az 5 Mózes 22.28-29 igék alapján az elkövetett paráznaság miatt Isten megtiltja az elbocsátást – fordító megjegyzése) A vers utolsó része - „aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el” - minden kérdést feleslegessé tesz, hogy ez a „kivétel” megengedné az újránházasodást a válást követően.

A Máté 5:32 azt mondja:

„Én pedig azt mondom nektek: aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, az házasságtörővé teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el.”

A második eset a Máté 19:9-ben fordul elő. Itt Jézus a következőt mondja:

"Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő."

Felfedeztem, hogy a modern fordítások megváltoztatták ezt a verset, hogy valami egészen mást mondjon, mint amit Jézus eredetileg mondott. A NIV (New International Version – Új Nemzetközi Változat - és a legtöbb modern fordítás) teljesen mást mond, mint a King James Version. Az első lényeges változás a NIV-ben, hogy a *porne* (paráznaság) görög szót helytelenül "házastársi hűtlenség"-nek „fordítja”. A *pornea* jelentésének megváltoztatásával, a NIV tág lehetőséget ad a válásra és az újrَاهázasodásra. Minden válási szituációban legalább az egyik házastárs hűtlen a házastársához. Egy házastárs minden cselekedete, ami elválasztja őt a házastársától, „házastársi hűtlenség” súlyos cselekedetének számít. Sok válás esetén - valami módon - mindkét házastárs a másikat tekinti hűtlen házastársnak. A NIV tévesen engedélyt ad legalább az egyik házastársnak az újrَاهázasodásra, minden válási szituációban!

A második lényeges változtatás ennél az igeszakasznál a vers utolsó harmadában lévő kifejezés elhagyása: "aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el." Súlyos hiba Jézus szavait eltávolítani a Bibliából. Ez a hiba sok férfit és asszonyt vezetett bele a házasságtörés bűnébe, azt gondolva, hogy megengedett az újrَاهázasodás. A Gyülekezet tehet változtatásokat Isten Igéjének szóhasználatát tekintve, de azzal nem változtathatja meg Isten Szavának igazi jelentését, ami alapján Jézus fogja megítélni a bűnt az Ítélet Napján.

A válás és az újrَاهázasodás az Újszövetségi időkben és a következő századokban általános gyakorlat volt a Római Birodalomban, azonban ennek a Máté 19:9-ben lévő „paráznaság esetét kivéve” alkalmazását nem tudtam megtalálni egyetlen korai keresztyény írásban sem, az első 300 évben. A korai keresztyének mindig a Máté 5:32-t idézték és sosem azt az írást, amit számunkra a Máté 19:9 tartalmaz. Ezt azért is különösnek találtam, mert ezek az emberek – a korai Gyülekezetről lévén szó – nem értették, hogy Jézusnak miért kellene engedélyt adni az újrَاهázasodásra, válást követően.

Sok problémát okoz, hogy a „paráznaság esetét kivéve” kifejezést "házasságtörés esetét kivéve" kifejezésnek fordították, így a házasságtörés alapul szolgálhatott a váláshoz és az újrَاهázasodáshoz. Ha egy férfi felesége házasságtörést követett el, a feleség házasságtörése hogyan védhetné meg a férjét a házasságtörés elkövetésétől, ha a férje elvált tőle és újrَاهázasodott? Vagy tegyük fel a kérdést másféleképpen: van bármilyen tanítás vagy példa a Bibliában arra, ami arra utalna, hogy az egyik házastárs házasságtörése véget vet a házasságuknak és Isten szemében ismét egyedül állókká teszi őket? Nem találtam egyetlen tanítást vagy példát sem a Szentírásban, ahol a

házasságtörés lezár egy házasságot, kivéve, ha a házasságtörést elkövető házastársat halálra kövezték. Ha egy férfit vagy egy nőt halálra kövezték, az lezárta a házasságot. Jézusnak a „paráznaság esetét kivéve” kifejezést közvetlenül követő szavai világossá teszik, hogy Ő nem adott engedélyt újraházasodásra a házasságtörést követően: "aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el." (Jézus nem tett kivételt).

Isten az első házasságot érvényesnek tekinti még egy polgári peres válás és egy polgári hatóság által 'megkötött' újraházasodás után is. Mit jelent hát akkor a "paráznaság esetét kivéve"? Jézus zsidó emberekhez, farizeusokhoz beszélt, az ő kérdésekre válaszolva, amikor ezeket a szavakat mondta a Máté 19:9-ben. Jézus a következőt mondta: "paráznaság esetét kivéve, újraházasodni." A paráznaság két - házasság előtt álló - személy szexuális kapcsolata egymással. A zsidók elvárták egy férfitől, hogy írjon válólevelet az elkötelezettség lezárásaként. Látjuk ezt József és Mária esetében is, amikor József azt gondolta, hogy Mária valaki mással paráznaságot követett el és ezért, jóllehet még nem voltak házasok, azt tervezte, hogy elválik Máriától, amikor Isten megállította őt. (Máté 1:19-20)

Amit Jézus mondott ezeknek a zsidó férfiaknak, farizeusoknak a Máté 19:9-ben az az, hogy a válás és az újraházasodás bűn, kivéve, ha az elbocsátás az eljegyzés időszakában történt. Még abban az esetben is, ha a jegyesség a miatt szakadna meg, hogy a menyasszony paráznaságot követett el egy másik személlyel. Jézus azt mondta, hogy ha a férfi a jegyesség időszakában elválik a menyasszonyától, mielőtt a házasság megtörtént volna, akkor lehetséges lenne a férfi számára mást elvenni. A kivételt – a zsidó szokás szerint -csak akkor alkalmazták, ha szükségessé vált egy jegyesség megszakítása. Nem találtam semmi bizonyítékát annak, hogy a római törvény vagy szokás megkövetelte volna váló levél adását a jegyesség megszakítására. Nem találjuk meg a Máté 19:9-ben lévő "paráznaság esetét kivéve" kifejezést egyetlen más helyen sem a Szentírásban.

A rabbik tanítása Jézus napjaiban

Ahhoz, hogy helyesen értelmezzük Jézus Máté 19-ben a farizeusoknak adott válaszát, szükséges megértenünk annak szélesebb összefüggését, hogy mi volt a helyzet a zsidóknál a válás és az újraházasodás kérdését tekintve Jézus napjaiban. A farizeusok vizsgáztatták Jézust, hogy megtudják, Jézus melyik rabbi iskola gondolkodásmódjának a pártján áll. A Római társadalom mindenkinek megengedte a válást bármilyen ok miatt. A Szájhagyomány szerinti Törvényben, amit a zsidók Jézus napjaiban egyenlőnek tartottak az Ószövetségi Szentírással, háromféle magyarázat van, amit Mózes a válás megalapozottságára megkövetelt. Általában azt mondják, hogy két gondolkozásmód létezett Jézus napjaiban, azonban amikor a Mishnahben (Szájhagyomány szerinti Törvényt) kutattam, háromféle gondolkodásmódot találtam. A harmadik fajta gondolkozásmódot Rabbi Akiba képviselte, aki szerint "nem szükséges hiba a váláshoz".

A három gondolkozásmódot képviselő három rabbi álláspontja a következő helyen található meg - *Mishnah, Gittin* p. 90a, 90b:

1. Beth Shammai – Ha a férj vétkesnek találta a feleségét valami illetlen viselkedésben. (Válás megengedett házasságtörés esetén)

2. Beth Hillel – Ha a feleség egyszerűen elrontotta a férje ételét. (Válás megengedett bármi esetben)
3. Rabbi Akiba – Ha a férfi talált más szebb nőt, mint a felesége. (Nem szükséges semmi ok a váláshoz)

A farizeusok azért kérdezték Jézust, hogy megtudják, melyik gondolkodásmód pártján áll. Azt kérdezték Jézustól, hogy megengedett-e a válás „bármi okból”. A tanítványok reagálása világosan jelezte, hogy Jézus a válaszával nem azonosult a Szájhagyomány szerinti Törvényben (Oral Torah) lévő egyik rabbi iskola magyarázatával sem. Jézusnak a válásra vonatkozó kivétele sokkal szigorúbb volt, mint "házastársi hűtlenség" (NIV). A tanítványok reagálása megmutatja nekünk, hogy Jézus farizeusoknak adott válasza nem egyezett meg az Oral Torahban lévő egyik irányzat szerinti gondolkozásmóddal sem.

"Erre így szóltak hozzá tanítványai: „Ha ilyen a férfi helyzete az asszonnyal, akkor nem jó megházasodni.”
Máté 19:10.

Jézus farizeusoknak adott válasza nekünk is azt mondja, hogy Ő nem azonosult az Oral Torahban lévő 5 Mózes 24:1-4 egyik Rabbi gondolkozásmóddal sem. Jézus azt mondta, hogy a válás és az újraházasodás megengedése sosem volt Isten akarata. "A kezdetektől fogva nem így volt."

A keresztyének közötti válás - egy világi bíróságon való pereskedés - Isten parancsolatának való engedetlenség

"Hogyan merészel közületek valaki, akinek a másikkal peres ügye van, a hitetlenek, s nem a szentek előtt törvénykezni? Vagy nem tudjátok, hogy a szentek a világ felett fognak ítélni? És ha ti ítéltetek a világ felett, arra talán méltatlanok vagytok, hogy jelentéktelen ügyekben ítéltetek? Vagy nem tudjátok, hogy angyalok fölött is ítéltetek majd? Akkor mennyivel inkább ítéltetek a mindennapi élet dolgaiban! Ha tehát hétköznapi ügyekben pereskedtek, akkor azokat ültetitek a bírói székbe, akik semmit sem számítanak a gyülekezet előtt? Megszégyenítésül mondom nektek! Ennyire nincs közöttetek egyetlen bölcs sem, aki igazságot tudna tenni testvérei között? Sőt testvér a testvérral pereskedik, méghozzá hitetlenek előtt. Egyáltalán már az is nagy gyarlóság bennetek, hogy pereskedtek egymással. Miért nem szenveditek el inkább a sérelmet? Miért nem tűritek el inkább a kárt? Sőt ti okoztok sérelmet és kárt, mégpedig testvéreknek! Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok nem örökölhettek Isten országát? Ne tévelyegjete: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok, sem tolvajok, sem nyereszkesek, sem részegesek, sem rágalmozók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát. Pedig ilyenek voltak közületek némelyek: de megmosattatok, megszentelődtek, és meg is igazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelke által.”
1 Korinthus 6:1-11

A válás miatt megszakad a kapcsolat Istennel, ezért szükséges a megbocsátás és megbékélés

"Továbbá ezt teszitek: könnyel öntözték az ÚR oltárát, sírtok és sóhajtoztok, mert nem tekint már az áldozatra, és nem fogadja kegyelmesen tőletek. Ezt kérdezitek: Miért nem?"

Azért, mert az ÚR a tanúja annak, hogy hűtlen lettél ifjúkorodban elvett feleségedhez, pedig ő a társad, feleséged, akivel szövetség köt össze.” Malakiás 2:13-14.

Egy válási szituáció sok fájdalmat, haragot és keserűséget okoz a házaspár, a gyerekek és a házaspár kiterjedtebb családjá (szüleik, nagyszüleik, testvérek, nagybáty, nagynéni, unokatestvérek) és barátok számára. A válás által okozott mély sebek kihatással vannak életük hátralévő részére. Isten világossá teszi, hogy ezek rossz dolgok és az elkövetett bűn miatt szükséges, hogy megtörténjen a bűnbánat és a megbékélés.

"Ha tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy atyádfiának valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat.” Máté 5:23-24

Isten azt is világossá teszi, hogy mindenkinek szükséges megbocsátania minden bűnt, amit a házastársa követett el ellene. Minden keserűség, harag és gyűlölet szükségessé teszi a bűnbocsánatot és elengedést. Isten ezt mondja:

"És amikor megálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket. (Ha pedig ti nem bocsátotok meg, mennyei Atyátok sem bocsátja meg vétkeiteket.)” Márk 11:25-26

(Az utolsó zárójeles mondat ki lett hagyva a New Interational Version-ből!)

"Mert ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” Máté 6:14-15

"Ekképpen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, kiki az ő atyjafiának, az ő vétkeiket." ("az ő vétkeiket" kihagyták a New Interntional Verion-ből. Ezt a verset követi rögtön Jézus tanítása a válásról és újraházasodásról.) (Károli ford.) Máté 18:35

„Aki azt mondja, hogy a világosságban van, de gyűlöli a testvérét, az még mindig a sötétségben van. Aki szereti a testvérét, az a világosságban van, és nincs benne semmi megbotránkoztató; aki pedig gyűlöli a testvérét, az a sötétségben van, és a sötétségben jár, és nem tudja, hova megy, mert a sötétség megvakította a szemét.” 1 János 2:9-11

"Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is”. 1 János 4:20-21

A válás által egy keresztyén közössége megszakad Istennel. Ez kell, hogy bűnbánatra indítson egy személyt, megbánva a házastársától való elválás bűnét és kérje Istent, hogy bocsásson meg nekik. Az elvált személyeknek oda kell menni minden családtaghoz és meg kell mondani nekik, hogy szomorúak minden fájdalom okozásáért és azokért a bántásokért, amit válásukkal okoztak nekik és kérik a megbocsátásukat. Azon túl, a sértett házastársnak szükséges, hogy megbocsásson minden - a válás folyamata során

okozott – fájdalmat és bántást, akár sajnálja és bocsánatot kér a másik házastárs akár nem.

"Ha valaki az övéiről nem gondoskodik"

"Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitetlennél." 1 Timótheus 5:8.

Isten mondja ezt a gondoskodásról olyan gondviselők számára, akik nem fogadtak meg semmit esküvel. Mennyivel inkább vonatkozik ez egy - a feleségéről gondoskodó - férfirra, aki esküvel fogadta, hogy gondoskodik róla és gondját viseli. Ugyanez igaz a feleségre is. Esküt tett arra, hogy gondot visel a férjéről. A válás a másik házaspár gondoskodásáról való lemondás, és ez azonos a hit megtagadásával. Ez bűn. Menjünk egy lépéssel tovább. Az is bűn Isten előtt egy elvált férfi esetében, ha nem támogatja anyagilag a gyerekeit.

Isten nagyon komolyan elvárja tőlünk, hogy vállaljuk fel a gondviselés felelősségét és a családtagjainkról való gondoskodást. Ha a keresztyének nem viselnek gondot a saját családjukról, akkor megtagadják a hitet és rosszabbak, mint a hitetlenek.

Különbséget jelent, ha egy házaspár keresztyénné válása előtt vált el és házasodott újra?

Nem jelent különbséget, ha egy személy korábban követte el bűnét vagy később, miután keresztyénné váltak; az még mindig bűn. Ha folytatják a bűn elkövetését, miután keresztyénné váltak, az továbbra is bűn. Ha valaki bocsánatot kér Istentől, az még nem hatalmazza fel őt ugyanazon bűn folyamatos elkövetésére vagy a folyamatos házasságtörésre.

Néhányan az 1 Korinthus 7:17-24-et idézik, és ezzel magyarázzák, hogy egy férfi és egy asszony, akik újránházasodtak mielőtt keresztyénné lettek, maradjanak abban az állapotban, amiben elhívásukkor voltak. Ez az igeszakasz azonban nem az újránházasodásról szól, és nincs is összefüggésben az újránházasodással vagy bármi más bűnnel. Ez az igeszakasz arról szól, hogy vajon szükséges, hogy valaki zsidóvá váljon, amikor keresztyénné lett, vagy le kellene mondani valakinek arról, hogy zsidó? És ugyanez érvényes egy szolgára és egy szabad emberre is. Azt állítani, hogy ez az igeszakasz arról szól, hogy minden személynek abban a házassági állapotában kellene maradnia, amiben akkor volt, amikor keresztyénné vált, akkor azoknak is meg kellene maradniuk állapotukban, akik keresztyénné válásukkor egyedülállóak voltak, és akkor ők nem házasodhatnak meg; azok a személyek, akik homoszexuális életmódot folytattak, akkor nekik abban az állapotban kellene maradniuk miután keresztyénné váltak; és egy férfi és egy asszony, akik együtt élnek és nem házasodtak össze nem kellene összeházasodniuk és továbbra is együtt kellene élniük miután keresztyénné váltak. Ez ellentétben van az egész Szentírással. Az 1 Korinthus 7:17-24 nem a házassági állapotra vonatkozik, hogy valakinek abban az állapotában kellene maradnia, amiben keresztyénné válásakor volt, és azt sem mondja, hogy az embereknek folyamatosan meg kellene maradniuk egy olyan helyzetben, ami azt eredményezi, hogy bűnben éljenek miután keresztyénné váltak.

Heródes és Heródiás nem voltak hívők és mégsem volt megengedett az összeházasodásuk. Nem az a megoldás az újránházásodott párok számára, hogy higgyenek Jézusban és azt követően folytathatják a házasságtörő kapcsolatukat. Az újránházásodás nem csupán a keresztyének számára bűn. A bűn az bűn, ha egy személy elkövette azt, akár hívő az a személy, akár olyan személyről van szó, aki sosem kötelezte el magát Krisztusnak.

Egy újránházásodott pár házassági esküje miért nem helyettesíti Isten törvényét?

Néha felteszik a következő kérdést: "Mi a helyzet azzal az esküvel, amit az újránházásodott pár tett? Isten azt mondja nekünk, hogy meg kell tartanunk az esküt, amit tettünk. Az első házasság esküje még érvényben van és ők még mindig annak a kötelezettsége alatt vannak, hogy azt az esküt teljesítsék. Egy második eskü letétele nem érvényteleníti az első esküt. Nem lehet valaki - azonos időben - két érvényes szövetségnek részese, ha azok az ígéretek ugyanarra a dologra vonatkoznak, de két különböző ember felé. Az az eskü, amit valaki az újránházásodáskor tesz, sosem fogja érvényteleníteni Isten törvényének alkalmazását az életére. Ha azt mondjuk, hogy egy újránházásodott párnak - az újránházásodási esküjükből adódó kötelezettségük miatt - folyamatosan együtt kell élniük, és szexuális kapcsolatban kell egymással lenniük, akkor ezzel azt mondjuk, hogy az újránházásodási esküjük elsőbbséget élvez Isten törvényével szemben. Ebben az esetben Istennek a válásra és újránházásodásra vonatkozó törvénye a továbbiakban nem lenne alkalmazható rájuk. Ez helytelen.

A farizeusok hasonlóan gondolkodtak, amikor egy eskütételt arra használtak, hogy az által megváltottassák azt, amit Isten bűnnek mond az áldozat kérdésében:

"Ezt is mondta nekik: „Szépen félreteszitek az Isten parancsolatát azért, hogy a helyébe állíthassátok a magatok hagyományait. Mert Mózes ezt mondta: Tiszteld apádat és anyádat, és aki gyalázza apját vagy anyját, halállal bünhődjék. Ti pedig azt mondjátok: Ha ezt mondja valaki apjának vagy anyjának: korbán, vagyis áldozati ajándék az, amivel megsegíthetnélek, akkor már nem engeditek, hogy bármit tegyen is apjáért vagy anyjáért; és így érvénytelenné teszitek az Isten ígését hagyományokkal, amelyet továbbadtatok; de sok más ehhez hasonlót is tesztek.” Márk 7:9-13.

A farizeusok azt mondták, hogy nem kell továbbra is követnie Isten törvényét valakinek a szülei tiszteletét illetően, hogy öreg korukban támogassa őket, ha egy áldozati esküt tesznek. Jézus megfeddte a farizeusokat ezért a tanításért, mert ezzel hatástalanították Isten törvényét. Jézus azt mondta nekik, hogy Isten Igéjét erőtlenné tették az emberi hagyományaik által (lásd a 13. vers)

Az újránházásodáskor egy férfi és egy asszony által tett házassági eskü nem teszi érvénytelenné azt, amit Jézus mondott, hogy "és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el, szintén házasságtörő." Az újránházásodáskor elmondott házassági eskü nem teheti semmissé a házasságtörés bűnét. Ha az lehetséges lenne, akkor az Isten törvényét helyettesítené.

Heródes és Heródiás házassági esküje nem helyettesítette Isten törvényét, hogy egy férfinak nem szabad összeházásodni a testvére feleségével. Keresztelő János bátran

kimondta a házasságukat követően, hogy az bűn volt és kifejezte, hogy a házasságnak véget kellene vetni. Még akkor is, ha Heródiás elvált férjétől és egy másik házassági esküt tett, a második házasság bűn volt.

Miért nem változtatja meg a kegyelem azt a tényt, hogy az újrَاهázasodás bűn?

A gyülekezet által egy újrَاهázasodott pár részére adott kegyelem témája gyakran a válással és az újrَاهázasodással kapcsolatban jön elő. Az érv, hogy a gyülekezet egy újrَاهázasodott pár számára folyamatos jelleggel kegyelmet gyakorolhat az ő újrَاهázasodott kapcsolatukat illetően, sokak számára elfogadhatatlan akadállyá, botránkkövé vált.

Ahhoz, hogy jobban megértsük a kegyelmet, végeztem egy mélyebb Biblia tanulmányt a kegyelemmel kapcsolatban. Néhány érdekes tényt találtam. A lényeg, hogy a kegyelem Istentől van. A legtöbb vers az Újszövetségben, ahol a kegyelem szó előfordul, mind azt fejezi ki, hogy a kegyelem Istentől vagy Jézustól származik. Egyetlen igevers sincs a Bibliában arra, hogy a gyülekezet bármiféle hatalommal rendelkezne mások bűne miatti kegyelem gyakorlására. Megáldhatunk valakit Isten kegyelmével, de mi nem részesíthetünk kegyelemben embereket. Amikor a gyülekezet - a bűn területén - kegyelemben részesít valakit, akkor azzal azt a bűnt nem tekinti a továbbiakban bűnnek, a gyülekezet ez által Istennel tette egyenlővé magát. Ez a fajta gondolkozásmód már a Jeremiás 7: 9-10-ben is előfordult:

"Loptok, gyilkoltok, paráználkodtok, hamisan esküsztok, a Baálnak tömjéneztek, és más isteneket követtok, akiket nem ismertek. Azután idejöttök, és megálltok előttem ebben a házban, amelyet az én nevemről neveztek el, és ezt mondjátok: Megszabadultunk! De azután ugyanazokat az utálatos dolgokat követitek el."

Ők azt gondolták, hogy kegyelemben részesültek, hogy azt követően folyamatosan bűnben éljenek, de nem.

A kegyelem nem engedély egy olyan élet folytatására, amit a Biblia bűnnek mond. A kegyelem nem egy engedély Istentől vagy a gyülekezettől valaki számára, hogy folyamatosan bűnben éljen, mint ahogyan arról sokan meg akarnak győzni bennünket, hogy ezt elhiggyük. A kegyelem nem azt jelenti, hogy Isten elnézi a bűneinket, amikor folyamatosan bűnben vagyunk, miután tudomásunk van arról.

"Mit mondjunk tehát? Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem? Szó sincs róla! Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még benne? Róma 6:1-2

"Mit tegyünk tehát? Vétkezzünk, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt élünk? Szó sincs róla!" Róma 6:15

Nincs kegyelem azok számára, akik tudatosan és folyamatosan vétkeznek, és nem is akarják abbahagyni vagy megváltozni, mert az „túl nehéz” lenne. Isten kegyelme nem egy engedély a saját szemünkben jónak tetsző dolgok megtételére és valamiféle saját hit követésére, különösen, ha az ellentétben áll a Szentírással.

Ki bocsájtja meg a bűnt? Megbocsáthatnak keresztyének Isten ellen elkövetett bűnt? Nem! Mi csupán a minket ért bántásért tudunk másoknak megbocsátani. Nem részesíthetünk valakit kegyelemben olyan bűn miatt, amit Isten ellen követtek el, amikor nem bánták meg bűneiket Istennek és nem hagytak fel bűnös életükkel.

Amikor Jézus kegyelmet gyakorolva megbocsát a házasságtörésen rajtakapott asszonynak, Jézus neki is mondott valamit, hogy mit tegyen. Jézus azt mondja neki: „menj el és többé ne vétkezz!” Jézus (kegyelmet gyakorolt az asszony felé a halálra kövezéstől való megmentésével, de) nem adott neki kegyelmet arra, hogy azt követően folyamatosan házasságtörésben éljen. Jézus azt mondta neki, hogy abba kell hagynia a házasságtörés elkövetését. Amikor egy elvált és újrَاهázasodott pár megbánja a bűnét - az elkövetett házasságtörést illetően - és bűnbocsánatban részesülnek Istentől, nekik Jézus parancsának engedelmességgel hasonló módon változtatni kell magatartásukon: 'menjenek el és többé ne vétkezzenek'. Ha tovább folytatják a házasságtörés bűnében való életüket, akkor nemcsak, hogy nem fognak Isten kegyelmében részesülni, hanem inkább az Ő ítéletét vonják magukra. A kegyelem és könyörület nem törli el az igazságszolgáltatást!

Amikor egy személy ráébred, hogy vétkezett a házastársától való elválással és más valakivel való újrَاهázasodással, és azt követően odamegy Istenhez, hogy megvallja és utána elhagyja az újrَاهázasodással elkövetett bűnét, Isten megbocsát nekik. Egyedül Isten kegyelme által lehetséges, hogy bűnbocsánatban részesüljenek. Isten kegyelme nélkül közülünk senki sem lenne megmentve, mert mindnyájan vétkeztünk és híjával voltunk Isten dicsőségének.

A szív keménysége miért nem ment fel valakit a válás és az újrَاهázasodás bűne alól?

Jézus azt mondta, hogy Mózes volt az, aki megengedte a válást és újrَاهázasodást a szívük keménysége miatt. A szívük keménysége nem tette a válás és újrَاهázasodás bűnét igazzá számukra. Sok helyen előfordul az igében, hogy Isten a szív keménysége miatt azt mondja "hadd menjenek a dolgok tovább", de ilyenkor Isten haragjában részesültek vagy annak következményében. Bálám volt az egyik példa. A másik ilyen példa volt Izrael királyválasztása. A kemény szív olyan szívet jelent, ami hajlíthatatlan és ellenáll Isten szavának befogadására. Isten ismételten kijelenti az Ő Igéjében, hogy a keményszívűség tulajdonképpen lázadás, ami bűn. A lázadás, ami engedelmességre való képtelenség, sosem jelent jóváhagyást a vétkezésre vagy felmentést Isten törvénye alól.

Isten Malakiás próféta által világossá tette, hogy a válás sohasem volt Isten akarata, még az Ószövetségi időkben sem. Bármely más helyhez viszonyítva a Szentírásban itt mondja ki a legerőteljesebben, hogy Isten gyűlöli a válást. Valaki szívének keménysége nem hatálytalanítja, nem teszi semmissé Isten Törvényét.

Az „elbocsátás” miért jelent „elválást” és nem egyszerűen „külön költözést” a Máté 5:32 és Máté 19:9-ben

Van egy sokak által támogatott tanítás, ami azt mondja, hogy az "elbocsátás" görög szó a Máté 5:32 és 19:9-ben valójában nem egy tényleges "válást", hanem egy válás nélküli

"külön költözést" jelent, ami teljesen eltér a "válás"-tól. Azt állítják, hogy az "apostasion" (Strong's #647) a megfelelő görög szó a válásra, és ha Jézus válást akart volna mondani, akkor Neki "apostasion" szót kellett volna használni az "apoluo" "elbocsát" helyett. (Strong's #630) (az elbocsátás szerintük egy válás nélküli különköltözést jelent.) Ez a tanítás teljesen megváltoztatja a válásra és az újraházasodásra vonatkozó igeszakasz magyarázatát. Néhányan közülük azt tartják, hogy a válás és az újraházasodás egy ajándék Istentől. Ez a tanítás nagyon meggyőzőnek hangzik és szilárdan védhető mindaddig, míg elfogadod a szűken értelmezett meghatározásukat az "apoluo"-ra (elbocsátásra) és nem ellenőrzöd, hogy a meghatározásuk tényleg helyes-e? Az egész tanítás fordulópontja az "apoluo" — "elbocsát" szó magyarázata. Hadd ismétljem meg, hogy az "apoluo" szó meghatározása az, amire ez a tanítás fel van építve.

A következők magyarázatot adnak arra, hogy mi a baj ezzel a tanítással. Szerintük a Máté igeszakaszokban lévő elbocsátás ("apoluo"), "válás nélküli külön élest" jelent, ami nem helytálló, ezért ez egy hamis tanítás:

1. Az "apoluo" (#630) szó nem egyetlen meghatározással vagy jelentéssel rendelkezik. A szövegösszefüggéstől függően, számos különböző jelentéssel rendelkezhet, csakúgy, mint ahogy az sok angol (vagy más) szónál is előfordul. Ahogyan a későbbi felsorolásban láthatjuk a görög lexikonokban a "válás"-al kapcsolatos meghatározásokat, az "apoluo" csupán egyike a válásra használt meghatározásnak. Ezért nem lehet azt állítani, ahogyan ők érvelnek, hogy az "apoluo" (#630) nem jelenthet "válást".
2. Azok az érvek, amiket ebben a tanításban használnak arról tanúskodnak, hogy nem ismerik a görög nyelvet. Az angol gondolkodásmód szerint nézik a görög nyelvet is. Az angolban a válás lehet ige és lehet főnév is, de a görögben az "apostasiou" egy főnév és az nem használható igeként úgy, mint "valaki elbocsátja feleségét". Az "apoluo" viszont ige és ezért nem használható főnévként. Az "apoluo" szó két Máté igeszakaszban található meg igei formában (például: "Én elválok"), és az "apostasion", mint főnév "elválás". A Máté 19:9-ben "biblion apostasion" szerepel, ami "váló levelet" jelent. Ott két különböző görög szó fordul elő, nem azért, mert két különböző dolgról van szó, hanem azért, mert az "apostasion" főnév és "apoluo" pedig ige. A Máté evangéliumban nem lehet használni főnevet (#647) ott, ahol igére van szükség.
3. A Máté 19:7-8-ban a farizeusok és Jézus is az „elbocsát” (apoluo – Strong: #630) kifejezést használták egy olyan összefüggésben, ami azt fejezte ki, hogy „válásra elbocsátani”, ami a válási folyamattal van kapcsolatban.

„Erre azt mondták neki: „Akkor miért rendelte el Mózes, hogy aki **elbocsátja**⁶³⁰ a feleségét, adjon **váló**⁶⁴⁷ levelet neki?” Jézus így válaszolt nekik: „Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy **elbocsássátok**⁶³⁰ feleségeteket, de ez kezdettől fogva nem így volt. Mondom nektek, hogy aki **elbocsátja**⁶³⁰ feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő.”

Máté 19:7-9

4. A 7. versben (#630) "apoluo" "elbocsátani a feleséget" a válásra utal, ami nem egy külön élés (külön költözés), ami különbözik a válástól. A 8. versben az "apoluo" "elbocsátani" nem arra utal, hogy Mózes egy válás nélküli külön költözésre adott engedélyt, hanem tényleges válásra és az újráházasodásra (Mózes 24:1-4). A (#630) szövegösszefüggésben való használatának módja az egész igeszakaszban azt fejezi ki, hogy válással együtt járó elbocsátásról és nem válás nélküli elbocsátásról van szó.
5. A korai gyülekezeti atyák (akiknek anyanyelvük volt az Újszövetségi görög) írásaiból kiderül, hogy ők az „apoluo” alatt válást értettek és nem válás nélküli külön költözést.
6. Ha az (#630) "apoluo" szó csupán válás nélküli külön költözésre utal, akkor még mindig nincs megengedve az Újszövetségben a válás és az újráházasodás. Elő kell vennünk az Ószövetséget, hogy hol adott Mózes (és nem Isten) engedélyt a válásra. Jézus azt mondta, hogy Mózes parancsolata - a kezdetektől fogva - nem Isten akarata volt.

A Róma 7:2-3 szintén azt állítja, hogy a válás és az újráházasodás nem engedélyezhetők:

"Például a férjes asszony is, amíg él a férje, hozzá van kötve a törvény szerint; de ha meghal a férfi, akkor fel van mentve a törvény hatálya alól, amely a férjéhez kötötte. Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz."

Ez az igeszakasz nem ad felhatalmazást arra, hogy a válás lezárjon egy házasságot.

7. A hamis nézet képviselőinek magyarázata az újráházasodás megengedésével lerombolja az emberek házasságról alkotott képét, mint Krisztus és a Gyülekezet házasságának a kiábrázolását, és a hívők örökké tartó biztonságát.
8. Az általuk idézett források összhangban vannak a „elbocsátani” szómagyarázatukkal, de figyelmen kívül hagyják azokat a forrásokat, hogy az jelenthet "elválást" is. Például a kevésbé ismert modern angol szótárakban a „válás” nem szerepel az „elbocsát” régi angol szóhasználat meghatározások között. Az 1961 Webster's New Twentieth Century Dictionary Unabridged Edition régi szótárt vizsgálva az tartalmazza a „válást”, mint az „elbocsát” angol szavak jelentéshasználatának egyikét. A válogatott források alkalmazása nagy probléma sok, különböző témájú tanítással kapcsolatban a mai gyülekezetekben. Az emberek nagyon meggyőzően beszélnek és írnak, és rossz következtetésre vezetnek téged, mert nem sorakoztatnak fel minden tényt. Ez lehet egy nemzetközi félrevezetés, de valószínűleg tudatlanul történik a más személyek írásaira és kutatásaira való támaszkodás és a dolgok alapos ellenőrzésének hiánya miatt, az információkat igazságként továbbadva mások felé. Az ilyenfajta felületes tudományos munka szellemileg rombolja a gyülekezetet.

A következő meghatározások találhatóak több görög lexikonban. A legújabb görög lexikonok vannak a felsorolás elején.

apoluo

ap-ol-oo'-o

Strong (#630)

- *The NIV Theological Dictionary of New Testament Words*, Editor Verlyn Verbrugge, Zondervan Publishers, ©2000
"Az Újszövetségben az *apolyo*-nak klasszikus görög jelentése van: kiszabadít egy rabot, szabaddá tesz egy betegségből, felment, elküld embereket, felment egy élet kötelezettsége alól, enged meghalni. **Speciálisan használt egy feleség elválására.** Az *apostasion* (hitehagyás) válást jelent."
- *A Greek-English Lexicon of the New Testament and other Early Christian Literature*, 3rd. Edition, Revised and Edited by Frederick Danker, University of Chicago Press, ©2000
"(#5) **Felbontani egy házassági kapcsolatot, elválni**"
- *Analytical Lexicon of the Greek New Testament*, by Timothy Friberg, Barbara Friberg, Neva Miller, Baker Books, ©2000
"(#2) **a válasra — elküldeni, elbocsátani, elengedni**"
- *Exegetical Dictionary of the New Testament Vol. 1*, Edited by Horst Baly and Gerhard Schneider, Eerdmans Publishing, ©1990
"A Szinoptikusokban (13 előfordulás van) *apolyo* egy (általános) kifejezés egy asszonynak való levéllel (apostasiou) való elbocsátását jelenti egy házasságból, így elsődleges jelentésben "elbocsátani valakinek a feleségét". **Jézus válasra vonatkozó tiltásában fordul elő (Márk 10:2,11; Máté 19:3,8-9; Máté 5:31-32; Lukács 16:18)"**
- *The New Englishman's Greek Concordance and Lexicon* by Wigram-Green — Verb
"felszabadítani, elbocsátani, felmenteni, **hadd menjen - válasra**, fület mutat, elenged"
- *Shorter Lexicon of the Greek New Testament* by F. Wilber Gingrich "1. Felment, szabaddá tesz, felold 2. Enged elmenni, elküld, elbocsát, Enyhe formában enged meghalni, **válás**. 3. közép: eltávozik"
- Thayer-ek:
 - 1) szabaddá tenni
 - 2) elengedni, elbocsátani, (nem tart vissza tovább)
 - 2a) egy kérelmező, aki számára – egy döntő válasz által szabad elmenni
 - 2b) ajánlatot tenni távozásra, elküldeni
 - 3) megengedni, hogy szabadon lemenjen, felment
 - 3a) egy fogolynak eloldani a kötelekeit és felajánlani neki a távozást, szabadságot adni neki az eltávozásra
 - 3b) felmenteni egy bűneset vádlottját és szabadon engedni őt
 - 3c) elnézően megengedni egy fogolynak, hogy szabadon távozzon
 - 3d) felmenteni egy adóst, azaz nem támasztani követelést vele szemben, hogy adja meg a tartozását
 - 4) **a válas esetére: elbocsátani a háztól, eltaszítani. Egy Görög Római feleség**

elválhat a férjétől.

[Webster's eltaszítást határoz meg, mint "elválni vagy különválni hivatalosan egy feleségtől"]

5) elküldeni valakit, eltávozni

- Strong's Greek Dictionary (Strongok Görög Szótára)
"A G575 és G3089-ből; *felszabadulni* teljesen, (szó szerint) *felment, feloldoz, eltávolít* (visszaható módban: *eltávozik*), vagy (képletesen) *engedi meghalni, megkegyelmezni*, vagy **(kifejezetten) válásra**: - (enged) elmenni, elbocsát, **elválik**, megbocsát, elenged, szabaddá tesz, elbocsát, felment, szabaddá tesz."
- Kittle's Theological Dictionary (Teológiai Lexikon) nem foglal állást az "apoluo" vagy "apostasion" kérdésben.

apostasion

ap-os-tas'-ee-on

Strong -ok (#647)

- Strong's Greek Dictionary (Strongok Görög Szótára)
"a G868-ből leszármaztatott (feltételezett) melléknév semleges alakja; tulajdonképpen valami *elkülönítés*, ami (kifejezetten) a *válás*: válásról szóló (írás)."
- The New Englishman's Greek concordancia és a Wigram-Green Lexicon szerint— Főnév
"valami, ami elválaszt (kifejezetten - válás)"
- Vine's Expository Dictionary of New Testament Words — Főnév
"főként definíció: visszalép, utal, az ÚSZ-ben, egy írás vagy váló-levél."

A "nincs szolgaság alá vetve" azt jelenti, hogy egy személy újrarázasodhat?

Van egy feltételezés, amivel esetenként élni szoktak, hogy Isten az 1 Korinthus 7:12-16-ben ad egy kivételt, ami megengedi az újrarázasodást.

"A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: ha egy testvérnek hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el. És ha egy asszonnak hitetlen férje van, és ez kész vele élni, ne hagyja el a férjét. Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő felesége által, a hitetlen feleség pedig hívő férje által; különben gyermekeitek is tisztátalanok volnának, így azonban szentek. Ha pedig a hitetlen házastárs válni akar, válják el, 'nincs szolgaság alá vetve' a hívő férj vagy a hívő feleség az ilyen esetekben. Mert arra hívtok el minket az Isten, hogy békeességben éljünk. Mert mit tudod te, asszony, vajon megmentheted-e a férjedet? Vagy mit tudod te, férfi, vajon megmentheted-e a feleségedet?"

1 Korinthus 7:12-16.

Ebben az igeszakaszban egyértelműen más dologról van szó.

Az egyik: *Pál mond* a 12-16. versekben egy alapelvet, amit ő határozott meg és az nem egy közvetlen parancs Istentől: "A többieknek pedig én mondom, nem az Úr."

A másik: az Isten által adott parancsolat, amit a 10-11. versek mondanak, azt mondják, hogy ha egy asszony el is válik a férjétől, úgy kell maradnia: elváltan (újrَاهázasodás nélkül) vagy meg kell békülnie a férjével.

"A házasoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől. Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével. A férfi se bocsássa el a feleségét."

1 Korinthus 7: 10-11

Ezért úgy magyarázni a "nincs szolgaság alá vetve" kifejezést a 15. versben, mintha az engedélyezné valakinek az újrَاهázasodást, az ellent mondana annak a parancsolatnak, amit Isten a 11. versben adott. A „nincs szolgaság alá vetve” kifejezésre az a jobb magyarázat, hogy ha a hitetlen házastárs elhagyja a hívő társát, a hívő társ „nincs szolgaság alá vetve”: nincs kötelezettsége, hogy egyben tartsa a házasságot, de nem szabad elüldöznie házastársát a háztól, hogy újrَاهázasodjon.

Úgy magyarázni továbbá a "nincs szolgaság alá vetve” kifejezést, mintha az azt jelentené, hogy valaki szabaddá vált a házasságtól. Ez azt jelentené, hogy a Biblia látásmódja a házasságról az kellene, hogy legyen, hogy az egy kötelék. Ez egyszerűen nem igaz. Sok ember úgy tekinti a házasságát, mint köteléket, mert vágnak rá, hogy szabaddá váljanak attól. Azonban az Ige nem azt tanítja, hogy a házasság egy kötelék. Isten útján való járás nem egy kötelék!

Jézus napjainak kultúrája nagyon hasonló volt a maihoz

Sok keresztyén kutatóról feltételezzük, hogy körültekintő kutatást végez, de a különböző tanok kutatása során az egyik, amit felfedeztem, hogy gyakran ez nem így van. Amit az emberek sokszor hallanak, és elhiszik, hogy az igaz, nem veszik a fáradságot, hogy megvizsgálják, hogy az valóban igaz-e? Sokszor halljuk, hogy az Újszövetségi idők Közel-Kelet kultúrájában alapvetően férfiuralom volt, és az asszonyok el voltak nyomva. Tulajdonképpen az történt, hogy összekeverték a Krisztus előtti két évszázadot az Újszövetségi időkkel. Ez ahhoz hasonlít, mint ha valaki két ezer év múlva megkísérelné leírni a mai társadalmat a gyarmati Amerikában lévő élet tanulmányozása által. Nagy változások történtek a zsidó és a Római kultúrában a Krisztus előtti utolsó néhány évszázad és a Krisztus utáni első század között. A Római kultúrának olyan nagy volt a befolyása a zsidó kultúrára az Újszövetségi időkben, hogy a zsidó emberek az Újszövetséget inkább görög nyelven írták, mint héberül. Ezeket a Római és zsidó kultúrában bekövetkezett változásokat általában nem fedezték fel a modern kutatók.

Nemrégem elmentem egy Könyvtár Kongresszusra, hogy kutassam a nők szerepét az első századi Római Birodalomban. Amit találtam, az eléggé eltért attól, mint amit mindig mondtak nekem, és amit folyamatosan hallottam a keresztyén tudósoktól. Felfedeztem, hogy az a társadalom sok dolog tekintetében nagyon hasonló volt a mai társadalmunkhoz. A következő idézet az Eva Cantarella, *Pandora lányok: A nők szerepe és státusza a Görög Római korban Greek and Roman Kultúrában*, John Hopkins University Press, 1987, p.140,141 (Legjobb ismeretem szerint a szerző nem keresztyén történész. Amit a kultúráról állít számos más könyv is megerősíti):

"A Birodalom és Principátus közötti évszázadokban (Krisztus után első 300 év) érzékelhető volt a Római nők „emancipációja” (egyenjogúsítása). A legújabb jogszabályok (kivéve természetesen a politikai jogszabályokat, ami úgy Rómában, mint Görögországban a férfiaknak volt fenntartva) megengedték a nőknek (kimondásra került), hogy képezzék magukat és művelődjenek a saját egyéni érdeklődésük szerint. Próbáljanak ki sokféle tevékenységet, ami korábban csak férfiak számára volt fenntartva, és törvényes eszközzel véget vessenek boldogtalan házasságuknak és kössenek új házassági szerződést. Gyakorolták a születésszabályozást és az abortuszt. Szabadon választottak szerelmi partnereket és házasságkötés nélkül éltek. Egy újfajta szabadságot élveztek, ami egy teljesen elképzelhetetlen szexuális szabadság volt."

Több oldallal később a szerző a következőt írja: "Az első század kezdetén az abortuszok száma növekedett... A terhesség önkéntes megszakításának gyakorlata teljesen általános volt. Ezt megerősítik a kérdésben érintett orvosok is, úgy mint az efézusi Soranus (aki a második évszázad első évtizedeiben Rómában praktizált), csillagjósok részéről pedig Maximus (szintén a második században), aki felismerte a hold hatását a fogamzás képességre és beazonosította a kedvező és kedvezőtlen időszakokat." p.148

Az Apostolok cselekedete szintén bizonyítja a tényt, hogy az asszonyok sokkal több „szabadsággal” rendelkeztek, mint ahogyan azt számunkra gyakran férfiuralmú társadalomként festik le, ahol a férfiak uralkodtak a nőknél és a nők kevéssel voltak több, mint a férfiak szolgái. A következők azt mondják nekünk, hogy a nők a férfiakhoz hasonló vezető szerepet töltöttek be a Római társadalomban.

"Néhányan hívőkké lettek közülük, csatlakoztak Pálhoz és Szilászhoz, ugyanúgy igen sok istenfélő görög is, valamint sok előkelő asszony." Ap.csel. 17:4.

"De a zsidók felfingerelték ellenük a tekintélyes istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést támasztottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból." Ap.csel. 13:50

"Sokan hittek tehát közülük, sőt még a tekintélyes görög asszonyok és férfiak közül sem kevesen." Ap.csel. 17:12

A Mars Domb (Areopagus) egy olyan hely volt, ahol bírói ítéletet gyakoroltak, és új elképzeléseket osztottak meg másokkal - *International Standard Bible Encyclopedia*. Azok között, akik hittek (a Mars Dombon) Pál egy Damaris nevű asszonyt nevezett meg (Ap.csel 17:34). Ez az ige jelzi, hogy az asszonyok részei voltak az Areopagusnak, ami korábban csak férfiak számára volt elérhető.

A római nők szerepében bekövetkezett változás a zsidó nőkre is hatott. Tény, hogy a római asszonyok "emancipációja" hatott a zsidó kultúrára és a zsidó asszonyokra, ami egyértelmű abból a tényből, hogy a zsidó asszonyoknak lehetőségük volt elválni a férjüktől. Josephus az *Ókori zsidóság* című könyvének 18. fejezetében azt állítja, hogy Heródiás (egy zsidó asszony) elvált a férjétől, és miután egyedülálló lett, összeházasodott Heródeussal, a férje testvérével. A második dolog, amit Jézus mond a Márk 10:12-ben:

"és ha az asszony bocsátja el férjét, és máshoz megy férjhez, szintén házasságtörést követ el."

Láthatjuk a fenti leírásokból, hogy az asszonyok szerepét és a válás és az újráházasodás gyakorlatát tekintve Jézus napjainak társadalma nagyon hasonló volt a mai társadalom gyakorlatához. Fontos, hogy pontosan megértsük Jézus napjainak kultúráját, hogy helyesen érthessük, mit mond Jézus.

Mit írtak a korai keresztyének a válásról és az újráházasodásról?

A korai keresztyének írásai különféle okok miatt lényegesek számunkra, hogy segítsenek nekünk megérteni, mit mond Jézus a Bibliában a válásról és újráházasodásról: Ezek az emberek nagyon röviddel az Újszövetség megírása után éltek. Az első apostolok nem sokkal előttük haltak meg. Őket nem választotta el csaknem két évezred az Újszövetség megírásától, mint minket. Ismerték azt a kultúrát, amiben az Újszövetség íródott. Amit a korai keresztyének írtak az szintén jellemző volt, mert az a társadalom, amiben ők éltek nagyon hasonló volt a napjainkhoz – a válás és az újráházasodás általános volt. Az írásaik közül sokat körbeküldtek a gyülekezeteknek, ami hozzájárult annak hihetőségéhez, amit mondtak. A korai keresztyének jól tudtak görögül. Az Újszövetség görög nyelven íródott és az nem idegen, sőt "halott" nyelv volt számunkra, mint számunkra ma. Ezek az emberek folyékonyan beszéltek görögül. Sokaknak anyanyelve volt.

Ami lényeges, hogy a korai keresztyének összes írásai között egyetlen tanítás sem volt található, ami megengedte volna a válást. A korai Gyülekezet hitt Jézusnak a Máté 19:9-ben mondott szavaiban:

"Aki elbocsátja feleségét, kivéve paráznaság esetét, és mást vesz el, házasságtörést követ el: és aki elbocsátott asszonyt vesz el szintén házasságtörést követ el" (Károli fordítás)

Nem találtam egyetlen újráházasodást megengedő írást sem a Krisztus utáni első 300 év, korai keresztyének időszakában. Mind arról szóltak, hogy a válás utáni újráházasodás bűn.

A korai keresztyének a válásról és az újráházasodásról nagyon világosan beszéltek. Amit ők írtak az lényeges Istennek a válással és az újráházasodással kapcsolatos megítélésének megértéséhez.

Justin Martyr K.u. 150-ben írta: „És aki elvesz egy másik férfitől elvált asszonyt, házasságtörést követ el." és, "Vannak egyesek, akiket emberek heréltek ki, és mások heréltként születtek és néhányan magukat tették heréltté (eonuch) a menny királyságáért; de nem mindenki veszi be ezt a mondást." Ezért mindazok, akik emberi törvény által kétszer házasodtak, és akik szenvedélyes vággyal néznek egy nőre, a mi Mesterünk szemében bűnösök."²

Az athéni Athenagoras K.u. 177-ben a *Keresztyének kifogása* című írásában a következőt írta:

"Ne a parancsolatok tanulmányozására helyezük hangsúlyt, hanem a cselekedetekkel való tanításra és bemutatásra, hogy egy személy vagy maradjon úgy (ahogy született), vagy elégedjen meg egy házassággal; ezért a második házasság nem más, mint egy nyilvános házasságtörés. 'Aki elbocsátja a feleségét 'mondja Ő' és mást vesz el, házasságtörést követ el'; nincs megengedve egy férfi számára, hogy elküldje feleségét, sem az, hogy felesége (akinek szüzességét ő vette el) újrَاهázasodjon."³

Az alexandriai Clement írása K.u. 194 körül a "paráznaság esetét kivéve" azt mondja, hogy az egyetlen kifogás a válással kapcsolatban, hogy az újrَاهázasodott párok vessenek véget a bűnös kapcsolatuknak. "A Szentírás mondja meg, hogy mi a házasság, és nem engedélyezi az „egybekötött” egység szétválasztását, amit a törvény nyomtatékosan kifejez: 'Ne bocsássák el a feleségüket, paráznaság esetét kivéve;' az elváltak újrَاهázasodását, miközben a másik házastárs még él, házasságtörésnek kell tekinteni."⁴

Tertullian írja K.u. 200 körül: "Valóban van egy 'kivétel' abban a tiltásban, amit Jézus a válásra vonatkozóan mondott. Az a bizonyos 'kivétel' azt jelenti, hogy egy férfi ne bocsássa el a feleségét azzal a kifejezett céllal, hogy mást vegyen el. Az ÚR szavai a következők: 'Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el; és aki a férjétől elbocsátott asszonyt vesz el, szintén házasságtörést követ el.' Az 'elbocsátás'-nak nem lehet oka, hogy egy asszonyt azért kelljen elbocsátani, hogy egy másik asszonyt el lehessen venni. Aki elvesz egy olyan asszonyt, akit Jézus parancsa ellenére elbocsátottak, az ugyanolyan házasságtörő, mint az a férfi, aki elvesz valakit, aki nem vált el. A házasság végleges, ami nem bontható fel. Mással összeházasodni tehát, mivel a házasság nem bontható fel, az házasságtörést jelenti."... "A Máté evangélium azt mondja: 'aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, az házasságtörővé teszi őt.' Az is házasságtörés bűnében vétkes, aki egy férje által elbocsátott asszonyt vesz el. A teremtő azonban házasságtörés elkövetése esetén sem választja szét, amit Ő Maga kötött egybe. Mózes egy másik igeszakaszban hasonló módon elrendelte, hogy aki a házassága előtt megerőszakolt egy lányt, azt követően el kellett vennie és később nem volt joga elbocsátani őt, mivel egy kényszer házassági szerződés jött létre. Egy önkéntességen alapuló házasság esetén, ahol a szerződés megegyezés eredménye, sokkal inkább érvényes ugyanez kell, hogy érvényes legyen! A próféta utasítása a következő: 'ne legyetek hűtlenek ifjúkorotokban elvett feleségetekhez!'"⁵

Tertullian a következőt is mondja: "Az a körülmény, hogy valaki elbocsátotta feleségét (paráznaság esetét kivéve) házasságtörővé teszi őt; és aki egy férjétől elbocsátott asszonyt vett el, az szintén házasságtörést követ el. Egy elvált asszony a törvény szerint nem házasodhat meg ismét; de ha bármi hasonló szexuális cselekedetet elkövet házasság nélkül, az nem házasságtörésnek minősül, mert a házasságtörés bűne csak házasság állapotban lehetséges. Általánosságban és szigorúan véve, ha egy második férfi lép be szexuális kapcsolat céljából (akár házasság akár alkalmi kapcsolaton keresztül) az Isten ítélete szerint házasságtörésnek minősül. Vegyük észre, Isten hogyan tekint a házasságra; és akkor meg tudjuk tanulni, mi számít házasságtörésnek. A házasság az, amikor Isten egyesíti a „kettőt egy testté;” vagy pedig, (őket már) egybekötött testben találva, adja az Ő szellemét a kapcsolatra. A házasságtörés az, amikor a kettő - bármilyen módon – elválasztásra kerül, sőt mi több, az egyik idegen testtel került szexuális kapcsolatba: a test vonatkozásában, azt nem lehet 'testemből való test és csontomból való csont' alapon

tudomásul venni. Egy kicsivel később azt mondja: "De ők (a Rómaiak) megengedték a kicsapongó házasságtöréseket, még (a társuktól való) elválás nélkül is: számunkra, még ha el is választjuk őket, a házasság akkor sem lesz törvényes."⁶

Látjuk a korai gyülekezetek vezetőinek fenti állásfoglalásaiból, hogy a korai gyülekezetek világosan állást foglaltak abban, hogy az újraházasodás bűn és az nem volt megengedett a keresztyének számára, még akkor sem, ha a körülöttük lévő társadalom mást gondolt és más gyakorlatot követett. Ez egyértelmű ellenzése a válásnak és újraházasodásnak a korai gyülekezetek részéről, eltávolítva további érveléseket is azoktól, akik úgy szeretnék magyarázni Jézus tanítását, mintha Ő megengedné az újraházasodást. A legutóbbi években az válik nyilvánvalóvá, hogy a Gyülekezet látásmódjában egy váltás következett be és engedélyezte az újraházasodást.

Hogyan változtatta meg az új amerikai Biblia-fordítás (NIV) a gyülekezetek látásmódját a válásról és az újraházasodásról?

Ha veszel egy hazugságot és hozzáteszed azt a Bibliához, az meg fogja ölni az embereket szellemileg, éppen úgy, mint bármilyen más méreg. Fontos, hogy Isten Igéjének egy helyes fordítási változatát használjuk, ami nincs megváltoztatva, szavak eltávolítása és téves fordítás által. A házasság, a válás és az újraházasodás tanának tanulmányozásakor az vált egyre világosabbá számomra, hogy a rendszeresen tanulmányozott fordítási-változat hatással van valakinek a megértésére azzal kapcsolatban, hogy mit mond Isten a válásról és az újraházasodásról. Mindig azt feltételeztem, hogy a NIV (New International Version) és a KJV azonos dolgokat mondanak. DE nem! Bizonyos szavak megválasztása és eltávolítása által a NIV egy más következtetésre vezet valakit, mint amit Isten mondott. Az a tapasztalatom, hogy azok az emberek és gyülekezetek, akik ezt a tant a NIV vagy más modern fordítások (amik ugyanazon hiányos görög szövegen alapszanak, mint a NIV) alapján tanulmányozták, azt követően megváltoztatták, amit a válásról és az újraházasodásról hisznek.

Hogyan változtatta meg a NIV a Bibliát a Jeremiás 3:1-ben:

"Ők azt mondják, ha egy férfi elbocsátja feleségét és az elmegy tőle és más férfié lesz, vajon visszatérhet-e a férfi őhozzá? Nem lenne-e az a föld fertelmesen megfertőzve? Annak ellenére, hogy sok szerető szajhája voltál; térj vissza mégis hozzám – azt mondja az ÚR." (KJV fordítás)

A NIV szövege pontosan az ellenkezője annak, amit Isten mondott. A NIV eltávolította a *"Ők azt mondják"* szavakat és a *"térj vissza mégis hozzám"* parancsolatot egy kérdéssé változtatta: *"visszatérnél most hozzám?"* A NIV szövege így hangzik:

"Ha egy férfi elválik a feleségétől és az elhagyja őt és hozzá megy egy másik férfihoz, visszatérhetne a férfi ismét őhozzá? Nem lenne az a föld fertelmesen megfertőzve? Úgy éltél, mint egy szajha sok szeretővel — és visszatérnél most hozzám?"(NIV).

Ebben a versben Isten utal az 5 Mózes 24:1-4 igeszakaszra, ahol Mózes engedélyt adott a válásra és az újraházasodásra, és megtiltotta egy újraházasodott személynek a házaspárjához való visszatérést. Az „Ők azt mondják” szavak használatával (ezeket a

szavakat a NIV elhagyta) Isten azt mondta, hogy az 5 Mózés 24:1-4 a válásra és az újraházasodásra nem egy Ő általa adott parancsolat volt. Ezeknek a szavaknak a NIV-ből való eltávolításával és a parancsolatnak kérdéssé változtatásával a NIV olyan értelmet adott ennek az igének, mintha az 5 Mózés 24:1-4-ben lévő parancsolatot Isten adta volna. A NIV később a 12, 14, és 22 versekben Istennel Magával kerül ellentmondásba, amikor megkérdezte Izraeltől, hogy az visszafordulna-e Őhöz, miután Izrael elvált és összeházasodott a bálványokkal.

Hogyan változtatta meg a NIV a Bibliát a Máté 19:9-ben:

„Mondom pedig néktek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátott asszonyt vesz el, az is házasságtörő.”

Máté 19:9 (KJV fordítása)

Ez egy kulcsfontosságú vers, amit a keresztyének ma arra használnak, hogy igazolják a válást és az újraházasodást. A NIV súlyos hibát követett el a "házastársi hűtlenség" kifejezés használatával, ami azonos az eredeti görög szó jelentésével. (Lásd a „paráznaság esetét kivéve” részt). Ez által a NIV megváltoztatta Jézusnak a válásról és az újraházasodásról mondott szavait. Az ugyanis úgy hangzik, hogy a válás és az újraházasodás megengedhető a házassági eskünek a másik fél által való bármiféle megsértése esetén. A NIV azon túlmenően még a vers utolsó részét is eltávolította: "és aki elbocsátott asszonyt vesz el, az is házasságtörő." Ennek a versnek a lerövidített változata a NIV olvasatában így hangzik: "Én mondom nektek, hogy bárki, aki elvállik feleségétől (házastársi hűtlenséget kivéve) és más asszonyt vesz el, házasságtörést követ el." (NIV) Ez súlyos eltorzítása Jézus szavainak a NIV-ben. Annak az utolsó kifejezésnek az eltávolításával a NIV tulajdonképpen azt állítja, hogy Jézus mondta, hogy az újraházasodás megengedett dolog legalább az egyik házastárs számára, miután elvált. Minden válásban legalább az egyik, de rendszerint mindkét házastárs elköveti a házastársi hűtlenség cselekedetét. A házastársi hűtlenség esete nagyon alkalmas egy bontóper megindításához.

Hogyan változtatta meg a NIV a Bibliát a Máté 5:32-ben:

"Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, az házasságtörővé teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el. (KJV)

A NIV ismét a „házastársi hűtlenség” pontatlan fordítást alkalmazta a paráznaság helyett: "Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét (házastársi hűtlenséget kivéve) házasságtörővé teszi őt, és aki elvált asszonyt vesz el, ugyanúgy házasságtörést követ el." (NIV)

Hogyan változtatta meg a NIV a Bibliát a Márk 10:29-ben:

„Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fítestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldeit én érettem és az evangéliumért,” (KJV)

A NIV eltávolította a "vagy feleségét" szavakat, így a NIV-ben ez áll:

'Bizony, bizony mondom nektek - felelte Jézus; senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy gyermekeit, vagy szántóföldeit én érettem és az evangéliumért'

Vannak néhányan, akik a „vagy feleségét” szavaknak a NIV-ből való eltávolítását felhasználva, azt tanítják, hogy sehol nincs szó a Szentírásban arról, ami azt mondaná, hogy egy párnak újraházasodott állapotukban külön kellene válniuk. Azonban ez egy olyan igeszakasz, ami közvetlenül egy újraházasodott állapotra vonatkozik. Tekintettel arra, hogy az újraházasodás bűn, egy férfinak el kell hagynia az újraházasodással szerzett „feleségét” (polgári bíróság rendszere szerint jogilag ő a „felesége”, de Isten bírói rendszere szerint nem). Jézus kedvéért és az evangéliumért tehát egy férfinak el kell hagynia az újraházasodáskor elvett „feleségét”. Ahogyan minden keresztyénnek hátat kell fordítania a bűnnek, így rá is vonatkozik, hogy 'menj el és többé ne vétkezz'. Isten megígéri a következő versben, hogy bőségesen meg fog áldani minden személyt, aki hátat fordít a világ dolgainak Jézus kedvéért és az evangéliumért, és már ebben a világban elnyeri az örök életet.

Hogyan hagyott el egy egész verset a NIV a Bibliából a Márk 11:26-ban:

"(Ha pedig ti nem bocsátotok meg, mennyei Atyátok sem bocsátja meg vétkeiteket.)"
Márk 11:26 (KJV)

A NIV kihagyta ezt az egész verset a megbocsátásról. A NIV-ben van 25. és 27. vers, de nincs 26! Ez egy lényeges vers, ami sok emberre vonatkozik, aki elvált, vagy akik keresztyümentek egy váláson. Sok válásnak a házastársakat tekintve az a következménye, hogy nem képesek egymásnak megbocsátani. Jézus azt mondta ebben a versben, hogy ha valaki nem bocsát meg, akkor elveszett állapotban van, és nem tekinthető keresztyénnek!

Hogyan változtatta meg a NIV a Biblia jelentését az 1 Korinthus 7:15-ben:

Itt egy nagyon apró változtatás van. Elsőre úgy tűnik, hogy a szavak ugyanazt a jelentést hordozzák. Azonban a NIV-ben a „nincs szolgaság alá vetve” szavak használata azt jelzi, hogy a hívő házastárs szabaddá vált a házasságból. A KJV azt mondja, hogy "nincs szolgaság alá vetve a hívő férj vagy a hívő feleség az ilyen esetekben". A Szentírás azonban sehol sem utal rá, hogy a házassági szövetséget „szolgaság alá vettségnek” tekintené, hanem inkább elkötelezettségnek és felelősségnek. Nem lehet így magyarázni "nincs szolgaság alá vetve" állapotot, mintha az azt jelentené, hogy valaki fel van szabadítva a házasságból és újraházasodhat, mert az ellentétben van azzal, amit Isten a 10. versben mond.

Nehogy valaki azt gondolja, hogy néhány elszigetelt esetről (versről) van szó, amik a NIV-ben megváltoztatásra kerültek. Személyesen dokumentáltam több mint 400 igeszakaszt, ahol a NIV megváltoztatott valami fontos dolgot a Biblia igéiben, a fenti versekhez hasonlóan. Az igeszakaszok legtöbbször esetében valami fontos dolog kihagyásra került.

Tekintettel arra, hogy az elmúlt 20 évben a NIV vált a legnagyobb példányszámban eladott Bibliává az USA-ban, a gyülekezetek drámai változáson mentek át a válás és az újraraházasodás helyzetét tekintve. A NIV hibás változata alapjaiban aknáztá alá sok gyülekezetvezető meggyőződését. Növekszik azoknak a gyülekezetvezetőknek a száma, akik azt állítják, hogy ma már nem teljesen biztosak abban, hogy mi az igazság a válással és az újraraházasodással kapcsolatban.

A NIV és a KJV személyes tanulmányozása során két különböző következtetésre jutunk a válást és az újraraházasodást illetően. Isten szavainak elferdítése a válásra és az újraraházasodásra vonatkozóan a NIV-ben annyira meghatározó, hogy a NIV nem használható a házasság, a válás és az újraraházasodás tanának tanulmányozására. Minden esetben, amikor a NIV-ben ezeket a verseket olvasod, téves dolgokat olvasol.

Amikor először elkezdtem tanulmányozni a házasság, a válás és az újraraházasodás tanát mindig a NIV-et használtam. Hamarosan felfedeztem a cselekvést jelentő szavaknál, hogy a NIV szavai "házassági hűtlenség esetét kivéve" a görög szavak helytelen fordításai voltak. Mivel azonban az ott volt a Bibliában, folyamatosan leírtam azt a kutatásaim során, mintha az egy igaz állítás lenne. Rájöttem arra, hogy valaki tudhatja valamiről, hogy az hiba, de amíg nem szüntetjük meg azt, az félre fog vezetni bennünket, hogy téves dologban higgyünk. Ne használjuk a NIV, NASB, vagy más modern fordításokat, amik a modern United Bible Society (Egyesült Biblia Társaság) görög szövegén alapszik. Az azokban lévő elferdítések megölnek benneteket és azokat is, akik a szellemi irányításotok alá tartoznak.

Miért nem lesz a gyerekeknek igazi apjuk, amikor az elvált anya újraraházasodik?

Az egyik ok, amit a válás utáni újraraházasodás igazolására felhasználnak, hogy a gyerekeknek szükségük van egy apára. Azonban a válás utáni újraraházasodás különbözik egy házastárs halála utáni újraraházasodástól. A válás után, a 'korábbi barát', aki (vér szerinti apja a gyermeknek) még mindig él és látogatja a gyermekeit. A második házasságban azonban az új „férj” számára a gyerekek valójában egy 'másik barát' törvénytelen gyerekei. Elképzeltetetlen, hogy úgy szeresse őket, mintha a saját gyermekei lennének. Nem fegyelmezi őket úgy, mintha a saját gyerekei lennének, ezért igazi szeretet, fegyelmezés és nevelés nélkül nőnek fel. A gyerekek tehát nem tesznek szert egy igazi apára. Ezt számos igehely támasztja alá a Szentírásban és megmagyarázza azt az egyetlen okot, amiért Isten gyűlöli a válást: Isten istenfélő gyerekeket akar.

"Mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad. Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek az Isten, mint fiaival. Hát milyen fiú az, akit nem fenyít az apja? Ha pedig fenyítés nélkül maradtok, amelyben mindenki részesül, fattyak vagytok, nem pedig fiak." Zsidó 12:6-8

"Egy ember se tesz ilyent, akiben maradt még lélek. De mire is törekszik az ember? Arra, hogy utódot kapjon Istentől. Vigyázzatok azért magatokra, és ne legyetek hűtlenek ifjúkorotokban elvett feleségetekhez! Gyűlölöm azt, aki elválk feleségétől - mondja az ÚR, Izrael Istene -, mert erőszak tapad ruhájára - mondja a Seregek URa. Vigyázzatok magatokra, ne legyetek hűtlenek!" Malakiás 2:15-16

Isten szavainak igazságát fájdalmasan mutatja be a fiatalkori bűnözés magas aránya az olyan fiatal emberek életében, akik széttört családokból, feldúlt családi otthonokból származnak. Néhány évvel ezelőtt egy bíró közösségi vezetőket tájékoztatott arról, hogy neki két válást kellett engedélyeznie azon a délelőttön. Azt mondta annak a két párnak, akiknek jóváhagyta a válásukat: "A törvény megköveteli tőlem, hogy engedélyezzem nektek a válást, de óvatos becslések szerint a fiatalkorú bűnözőink 80%-a szétdúlt otthonokból jön. Ha a ti gyerekeitek bűnözőkké válnak, meg foglak büntetni benneteket bűnrészesség miatt."⁷

Mi van, ha az újráházasodott párnak gyerekei vannak a második házasságból?

A következő kérdés adódik: el kellene válnia egy újráházasodott párnak akkor is, ha vannak gyermekeik a második házasságból? Tény, hogy ha egy párnak vannak is gyermekei a második házasságban, az sem zárja le az első házasságot. A második házasságból származó gyerekek iránti felelősség nem változtatja meg azt a tényt, hogy ha tartósan megmaradnak az újráházasodott állapotban, az házasságtörés. Ráadásul a második házasságból származó gyerekek iránti felelősség nem fontosabb, mint az eskü és a szövetség, amit az első házasságuk alkalmával tettek és az első házasságból származó gyerekek iránt érzett felelősség.

Isten néhány példát szolgáltat rá, ahol a rossz kapcsolatból származó gyerekeket el kellett bocsátani:

Ábrahám saját gondolatai alapján cselekedett inkább, mint hogy az Urat kövesse. Bement Hágárhoz, a szolgálóhoz és fia lett tőle. Izsák elválasztása után Izmael gúnyolódása miatt, Sára megkérte Ábrahámot, hogy küldje el Hágárt és a fiát, Izmaelt. Sára úgy érezte, hogy Izmael nem érdemelte meg, hogy Izsákhhoz hasonló örökséget kapjon. Ábrahámnak egyáltalán nem tetszett Sára javaslata, mert Izmael az ő fia volt. Isten azt mondta neki, hogy engedjen neki és ne haragudjon rá, hanem küldje el Hágárt és Izmaelt. Ábrahám a következő reggel korán felkelt és késlekedés nélkül engedelmeskedett Isten parancsának és elküldte őket. (1 Mózes 21:8-21)

Másik beszámoló az Ezsdrás 9:1-15 és 10:1-44-ben található, ahol sok izraelita bonyolódott bele rossz házasságba. Idegen asszonyokat vettek el és sokaknak gyerekeik voltak azokból a házasságokból. Rájöttek, hogy bűnt követtek el Isten ellen (10:2. vers). A megoldás az Isten akarata ellenére kötött házasságok rendezésére az volt, hogy el kellett bocsátani feleségeiket és az azoktól származó gyermekeiket. Ez nehéz helyzet volt és bátorságot igényelt valakitől, hogy foglalkozzon a kialakult nehéz helyzettel. Az olyan nehéz volt, hogy az istenfélő Ezsdrásnak noszogatnia kellett őket, és mint szellemi vezető felelősséget kellett hordoznia és foglalkozni a helyzettel. Az Ezsdrás 10:4 -ben azt mondta: "Kelj föl, mert rád tartozik ez a dolog, és mi veled leszünk. Légy erős, és cselekedj! (lásd még a Nehémiás 13:23-31)

"Míg Ezsdrás imádkozott, és vallást tett sírva és leborulva az Isten háza előtt, Izráelből igen nagy gyülekezet gyűlt hozzá: férfiak, asszonyok és gyermekek, mert a nép igen keservesen sírt. Akkor megszólalt az Élám fiai közül való Sekanjá, Jehiél fia, és ezt mondta Ezsdrásnak: Hűtlenek lettünk Istenünkhöz, mert idegen nőket vettünk feleségül

az ország népei közül. De ennek ellenére is van reménysége Izráelnek. Most azért kössünk szövetséget Istenünkkel úgy, hogy elbocsátjuk mindezeket az asszonyokat és gyermekeiket, uramnak és azoknak a tanácsa szerint, akik remegve gondolnak Istenünk parancsolatára. A törvény szerint kell eljárni. Kelj föl, mert rád tartozik ez a dolog, és mi veled leszünk. Légy erős, és cselekedj!”
Ezsdrás 10:1-4

A szülők felelőssége gondoskodni minden gyermekükről, akiket a világra hoztak, tekintet nélkül házassági helyzetükre.

Az 1 Timótheus 5:8 a következőt mondja nekünk:

"Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitetlennél."

A szülők nem csak azért felelősek, hogy a gyermekek fizikai szükségait biztosítsák, hanem azért is, hogy minden gyereküket az Úr útjára neveljenek. Egy szülő nem tudja tanítani a gyerekeit arra, hogy megtartsa Isten minden parancsolatát, ha a szülő szándékosan választja a tartós bűnben élést egy újravezetett házasságtörő kapcsolatban. Legtöbbször azt tanulják meg, amire tanították őket. A gyerekek nem fogják megtanulni, amit kellene, hogy megtartsák Isten minden parancsolatát.

A gyerekeknek nagyszerű szellemi nevelésben lesz részük, ha azt látják, hogy szüleik készek meghozni minden áldozatot, és nagyon kemény döntéseket, ami szükséges ahhoz, hogy a megfelelő kapcsolatban legyenek Jézus Krisztussal. A gyerekek kedvéért, bűnben élve megmaradni egy Isten akaratával ellentétes újravezetett helyzetben, az nem fog hosszú távú eredményt hozni a gyerekek számára. A gyerekek úgy fognak felnőni, hogy bármit megtehetnek, ami a saját szemükben jónak látszik.

Miért kell egy újravezetett párnak elválni?

Jézus miután megbocsátott a házasságtörésen rajtakapott asszonynak, megparancsolta neki: "menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!" (János 8:11). Az újravezetés esetén egyik vagy mindkét személy más házastársával él együtt, ezért Isten megítélése szerint nekik szét kell költözniük. Szükséges, hogy megtérjenek a bűneikből és felhagyjanak a bűnös házasságtörő kapcsolatukkal, mert engedelmeskedniük kell Isten parancsolatának: „menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!”. Nézzük meg ezt egy másik szemszögből. Helytelen egy férfi részéről, hogy más férfi feleségével éljen együtt és gondoskodjon róla, miközben az asszony férje még él. Egy férfinak nincs eltartási kötelezettsége más férfi felesége felé, hogy arról gondoskodjon. A nő részéről a házassági szerződés megszegését jelenti az első férje felé, ha más férfival él együtt és arról visel gondot. Az sem mentés, hogy nincs szexuális kapcsolat közöttük.

Mivel a válás és az újravezetés az első házasság nem kerül felbontásra, az újravezetett párnak az újravezetett állapotukat meg kell szüntetniük és különválniuk egymástól.

Mi van, ha egy pár az előtt vált el és házasodott újra, mielőtt keresztyénné lettek?

Ez a kérdés valójában a következő kérdés átfogalmazása: ha egy személy keresztyénné válik, az ő keresztyénné válása megszünteti-e, hogy mostantól valami bűn legyen, ami egyébként bűn? A válasz: NEM. Nincs különbség a között, hogy egy pár a keresztyénné válása előtt vált el és házasodott újra, vagy azt követően. Jézus világosan megmondta nekünk, hogy sok meggyőződéses keresztyén, akik azt gondolják magukról, hogy keresztyének, valójában bűnben élnek és gonoszságot cselekednek, és ezért nem fognak a mennybe jutni.

„Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: URam, URam, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, nem a te nevedben üztünk-e ki ördögöket, és nem a te nevedben tettünk-e sok csodát? És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!” Máté 7:21-23

Az első házassági partnerrel való megbékélésen kell munkálkodni

Jézus azt mondta nekünk:

„Ha tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy atyádfiának valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat.” Máté 5:23-24

Isten ezen kívül még ezt mondja nekünk:

"Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is.” 1 János 4:20-21

„Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük testvéreinket: aki nem szereti a testvérét, az a halálban van. Aki gyűlöli a testvérét, az embergyilkos; azt pedig tudjátok, hogy az embergyilkosnak nincs örök élete.” 1 János 3:14-15.

Fontos, hogy a bűnbánat és a sajnálat az első házassági házastárs felé minden elkövetett rosszért kifejezésre kerüljön. Az is szükséges, hogy a korábbi házastárs mondja ki, hogy megbocsát minden rossz dologért. A teljes megbékélés nem lehetséges, ha a másik személy nem kész a megbocsátásra.

A lehető legfontosabb, hogy egy elvált személy menjen oda a házastársához és fejezze ki sajnálatát minden sérelemért, amit elkövetett ellene és kérje bocsánatát. Ha egy személy nem teszi ezt meg, vagy nem kész bocsánatot kérni a fenti versek szerint, Isten azt mondja, hogy az nem keresztyén. Ezen kívül az a személy, aki keresztülmegy egy váláson meg kell bocsátania a házastársának, tekintet nélkül arra, hogy a házastársa kéri azt vagy nem.

A személyes életemben azt tapasztaltam, hogy a mély sebek szükségessé teszik, hogy a megbocsátás ismételten megtörténjen az elmémben. Minden keserű gondolat bejön az

elmémbe és meg kell bocsátanom azokat ismét, és koncentrálni kell, hogy valami másra gondoljak.

Egy korábban egyedülálló személy, aki elvált személlyel házasodott össze, szabad az újránházasodásra?

Vannak néhányan, akik azon a véleményen vannak, hogy mivel Isten nem ismeri el érvényes házasságként az újránházasodást, ezért egy előzetesen egyedülálló személy, aki egy elvált személlyel házasodott össze és azt követően elvált tőle, szabad arra, hogy újránházasodjon. Ezzel kapcsolatban az alábbiakat kell figyelembe venni:

- "Szabad az újránházasodásra" kifejezés használata - a felelősség és a következmények miatt - nem helyénvaló, ugyanis az első rossz házasság eredménye nem jelent teljes szabadságot egy második házasságban. Például a korábbi házasságból származó gyerekek nem adnak szabadságot a másik házasságban. Nem ugyanarról van szó, mintha sosem lett volna valaki házas. A korábbi házastárssal való beszélgetés, láthatási jog, gyerekek támogatása, gyerekek fegyelmezése és nevelése, stb. mind hatnak a második házasságra.
- Egyedülálló személynek egy elvált emberrel történő házasodása törvényes házasság az USA törvénye szerint, és válást tesz szükségessé, hogy annak véget vessenek. Eskü elkötelezések történtek, amit egy házasságtörő kapcsolat keretében tettek és jogerős elkötelezettségek vannak, amik nincsenek jelen más házasságtörő kapcsolatban. Néhány ember azt állítja, hogy mivel Isten nem ismerte el a házasságot, az egyenlő azzal, mintha nem is házasodtak volna össze. Azonban sem Jézus, sem a Biblia nem mondja, hogy ugyanarról van szó, mintha sosem házasodtak volna össze. Van egy polgári törvény szerinti házasság és - egy válás, amik létező dolgok. Érzelmileg és más szempontból a korábban egyedülálló személy sosem lesz ugyanaz vagy olyan szabad, mintha sosem tette volna meg azokat a házasságtörő elkötelezettségi fogadalmakat és belement egy rossz házassági kapcsolatba. A Máté 5:32 és a 19:9 is azt mondja, hogy "aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el." Ez az állítás a "paráznaság esetét kivéve" szabály alkalmazásából következik és semmi kivételt nem tartalmaz. A korábbi egyedülálló személy most világi törvények szerint elvált személy. Az ilyen személyre vonatkoznak ezek az igék? Hiszem, hogy valószínűleg igen, mert nem állítja az ellenkezőjét. Isten a végső Bíró. Csupán azért mert logikusan nem tudjuk tökéletesen megmagyarázni Isten parancsolatát, az nem jelenti azt, hogy nekünk nem kell követni azt minden helyzetben, és „szabadságot” adjunk embereknek újránházasodásra.
- Nem mindenki fogja megismerni a házasság, a válás és az újránházasodás részleteit miközben valakivel megismerkedik. Csak azt követően fogják megismerni, miután elváltak és újránházasodtak. Ez lehetőséget ad azoknak, akik nehézségekkel néznek szembe a házasságukban, hogy indokolják válásukat és újránházasodásukat, vagy azok számára, akik azért válnak el, hogy újránházasodjanak.

Hiszem, hogy nagyon bölcs telen dolog egy személy számára ebben a helyzetben újránházasodni. Azonban nem állíthatom határozottan, hogy bűn lenne újránházasodni.

Van egy jelzés a szellememben, ami azt mondja, hogy nem bűn és szabad az újránházassodásra.

A házasság csak itt a földön van és az is átmeneti állapot

Segít, ha a házasságot a valódi perspektívában nézzük. A válásról és az újránházassodásról szóló vitákban, az emberek gyakran arra hivatkoznak, hogy méltánytalanság, csapás vagy kudarc egy személy számára, ha válás után nem házassodhat újra, vagy pedig ha már újránházassodott, akkor külön kell válnia. Egy házassági kapcsolat azonban csak a földi létünk idejéig létezik. Jézus azt mondja nekünk a Máté 22:30-ban, hogy nem lesz nősülés és férjhez menés a mennyben: az egyetlen házasság Krisztus és a Gyülekezet között lesz.

Mivel házassági kapcsolat csak ezen a földön van, szükséges azt a földi vagyontárgyainkhoz hasonlóan néznünk. Isten nem tartozik semmi többel nekünk a házassági kapcsolatot illetően, mint ahogyan tartozik pénzzel, egy házzal, egy autóval, vagy bármi más földi vagyontárggyal. Mint személyt képes Isten megáldani valakit, és legyen az a személy szegény vagy egyedülálló Isten meg tudja áldani. Isten valójában azt mondja nekünk, hogy jobb egy személy számára egyedül maradni. (1 Kor. 7)

A kegyelem szerepe az újránházassodott helyzetben

Sok keresztyén egyetért azzal, hogy a Gyülekezet részesítse inkább kegyelemben az újránházassodott párokat, mint hogy megmondják nekik, hogy külön kell válniuk és abba kell hagyniuk a bűnös életmódot. A Gyülekezet gyakran rosszul alkalmazza a kegyelmet: az nem azt jelenti, hogy a Gyülekezet kegyelemben részesítve valakit mindent engedélyezzen egy személynek, amiről tudják, hogy az nem Isten akarata szerint van. Nehéz vagy kínos lenne Isten parancsának engedelmessé válni, ezért figyelmen kívül hagyják azt (ez által azt teszik, amit saját szemükkel jónak látnak). Ez helytelen alkalmazása a kegyelemnek, nem csak a válás és az újránházassodás, hanem a keresztyén élet más területén is. Az ilyen gondolkodásmód nagyon káros a Gyülekezet számára. A statisztikák azt mutatják, hogy sok keresztyén hite és gyakorlata alapvetően nem különbözik a nem keresztyénekétől. A Gyülekezet nem kapott hatalmat arra, hogy adott területen kegyelmet gyakoroljon valaki felé és engedélyezze neki – szabadságot adjon neki arra - , hogy továbbra is bűnben éljen. A Biblia ismételtelen mondja: „kegyelem nektek, a mi Urunktól Jézus Krisztustól.”

Jézus az újránházassodást bűnnek nevezi. Ezért, nekünk keresztyéneknek nincs hatalmunk arra, hogy kegyelmet gyakorolva engedélyezzük egy újránházassodott pár számára, hogy folyamatosan együtt éljenek. Engedélyezni egy újránházassodott pár számára az együttélést, az Isten ellen való lázadás. Azzal, hogy a Gyülekezet kegyelmet gyakorol, Istennel teszi magát egyenlővé. Isten ad kegyelmet a válás és az újránházassodás esetén, ha megbánják a bűnüket Isten és mások felé, kérve a (első házasságbeli) házastársakat és más érintetteket, hogy bocsássanak meg nekik, és azt követően ténylegesen abbahagyják az újránházassodott, házasságtörő kapcsolatukat. Isten teljesen megbocsát nekik. Nem kell kiérdemelni "jó pontokat" vagy bizonyos jó cselekedeteket elvégezni, hogy bűnbocsánatot kapjanak Istentől. Megszabadulnak az örök kárhozattól, a pokoltól és

engedélyt kapnak az örökkévalóságra, Jézussal a mennyben. Ez Isten kegyelme, ami nem a bűn folytatására való engedély, hogy azt tegyenek, amit jónak látnak szemeik előtt.

Miért eredményeznek a párkereső szolgáltatások több válást, mint házasságot?

Az amerikai társkereső szolgáltatások gyakorlatát tanulmányozva (valaki randevúzik valakivel egy adott időszakban és aztán megszakítja a kapcsolatot és azt követően randevúzik valaki mással) megfigyelhető egy olyan tendencia, hogy az inkább a válásra és az újránházasodásra készíti fel az embereket, mint egy élethosszig tartó házassági kapcsolatra. A randevúzó párok a szívüket egymásnak adják, azután megszakítják a kapcsolatot és a szívüket valaki másnak adják. Amikor később probléma keletkezik a házasságban, hajlanak arra, hogy meg akarják szakítani a kapcsolatukat és találni valaki mást, mert a párkeresés éveiben így kezelték a problémákat. Sokkal jobb gyakorlat a személyes randevúzásnál, ha csoportos összejöveteleken ismerik meg az emberek a másik nemből való személyt. Azt követően, ha egy fiú és a szülei úgy gondolják, hogy Istentől való lenne, hogy a fiú egyedül közelítsen egy lányhoz, akkor továbblépnek az elkötelezettségre és a házasságra való felkészülésben.

A személyes titkárnő alkalmazása miért vezethet váláshoz és újránházasodáshoz?

Tragédia, ami manapság történik, hogy férfiak elhagyják feleségeiket, hogy titkárnőjükkel vagy egy olyan nővel éljenek, akivel szoros munkakapcsolatban vannak. Ez még pásztorokkal és híres keresztyén vezetőkkel is megtörténik. Egy munkaszituációban egy személyes titkárnő azt teszi, amit Isten egy feleség számára tervezett el, vagyis hozzá illő segítőtársa legyen a férjének (1 Mózes 2:20). A férfi biztosítja a vezetést és a nő támogatja őt a vezetésben. A nő szolgál felé visszafeleselés, vitatkozás vagy panaszkodás nélkül. A nő igyekszik a férfi kívánságait teljesíteni, mert ha nem ezt teszi, akkor elveszíti a munkáját. A házas férfi és a (titkár)nő minden nap találkozik, rendszerint elegánsabban felöltözve, mintha a házastársukkal lenne találkoznójuk. Kedvesen és udvariasan bánnak egymással és valószínűleg jobban, mint a házaspárjukkal bánnak. Egy ilyen helyzetben a munkahelyen több kölcsönhatás van, mint a házastárssal otthon. Apródonként egy férfi és a titkárnőjének a szíve romantikusan kezd vonzódni egymás felé.

Alapvetően helytelen, ha egy nő sokkal több figyelemben részesíti egy másik nő férjét, mint a saját felesége. Isten azt tervezte el, hogy a feleség legyen a férj hozzáillő segítőtársa, és ne egy másik nő. Az, hogy egy férfinak személyes titkárnője legyen, az nem az Isten elgondolását mutatja, és nem is a Biblia utasítása. Ez egy világi minta követését jelenti, éppen úgy, mint a randevúzás, együtt járás. Mindkettőnek megvannak a tragikus következményei. Isten terve egy férfi számára az, hogy egy fiatalabb férfi legyen az ő asszisztense, és tanítsa őt, hogy ő is vezetővé váljon, mint saját maga. Éveken át azt hallottuk, hogy Isten elképzelése az, hogy egy feleség és anya maradjon otthon és ne a munkahelyen dolgozzon. Isten megértette velem, hogy szükséges, hogy egy lépéssel tovább menjünk. Isten elgondolása az, hogy mind a férj mind a feleség otthon legyenek és ne egy külső munkahelyen. Isten mondja ezt az 1 Thessz. 4:11-12-ben:

"és tartsátok becsületbeli dolognak, hogy csendesen éljete, tegyétek a magatok dolgát, és saját kezetekkel dolgozzatok, ahogyan elrendeltük nektek. A kívülállók iránt tisztességesen viselkedjete, és ne szoruljatok rá senkire."

Ez több mint javaslat számunkra, ez parancs, hogy „a magunk dolgát tegyük." A férfinak otthon kellene lennie, ahol az ő szíve van, és nem vonzódna egy fiatal, vonzó titkárnőhöz vagy más női munkatárshoz. Az apának otthon kellene lennie, ahol segítheti a feleségét a gyerekek fegyelmezésében és az Úrban való nevelésben. Egy családi farm inkább Isten gondolata egy férj és feleség számára, mint szétválasztva a közös munkájukat (különbözetlenül dolgozni) a városban.

Egy személynek, aki főnök/titkárnő helyzetben van kemény döntést kell hoznia, hogy megvédje magát és családját a tragédiától. Ez jelentheti azt is, hogy szükséges egy pénzügyi áldozatot hoznia és otthagyni a munkahelyét. Bármilyen áldozat itt a földön vajon nagyobb vagy kisebb értéket képvisel, összehasonlítva a bűnbe eséssel és az örökkévalóságot a pokolban töltve? Nincs olyan nagy fizetés, ami elég nagy lenne, vagy megérné, hogy valaki az örökkévalóságot a pokolban töltsse! A legfontosabb dolgok egyike, amit a szülők megtehetnek, hogy életpálya tanácsot adjanak gyermekeiknek, és bevezessék őket egy olyan munkába, ahol nem fognak kísértések által erkölcsileg elbukni. Nem kényszerülnek arra, hogy egyedül vagy ellentétes nembeli személlyel üzleti utakra utazzanak.

Krisztus és a Gyülekezet házassága

Krisztusnak a Gyülekezettel való házassága egy lenyűgöző tanulmány. Segít nekünk abban, hogy egy nagyobb képet kapjunk Isten tervéről a házasságra és arra vonatkozóan, hogy mi Jézus elgondolása a "paráznaság esetét kivéve" a Máté 19:9-ben. Az Ószövetségben van Istennek, az Atyának egy házassági szövetsége Izraellel, amit még az elválás sem érvénytelenít. Az Újszövetségben van egy házassági szövetsége Jézusnak, Isten Fiának és a Gyülekezetnek. Krisztus és a Gyülekezet házassága sohasem fog véget érni. Az sohasem lesz beszennyezve válással, sem más Krisztustól való elválással.

Azonban Krisztus és a Gyülekezet házassága még nem következett be, a Gyülekezet még csak egy elkötelezettségi időszakban van. Van néhány igeszakasz a Szentírásban, ami pontosan ezt hangsúlyozza ki. A 2 Korinthus 11:2-ben azt mondja, hogy mi Krisztus menyasszonya vagyunk, és a házasság még nem jött el:

"Mert Isten féltő szeretetével féltelek titeket: mivel eljegyeztelek titeket egy férfiónak, hogy tiszta szűzként állítsalak benneteket a Krisztus elé."

Az Efézus 5:22-33-ban az emberi házasság van mintaként vagy előképként bemutatva Krisztus és a Gyülekezet házasságára. Mindig úgy tekintettem erre az igeszakaszra, mintha a Gyülekezet már összeházasodott volna Krisztussal. Azonban a 27. versben a jövő idő használata jelzi, hogy ez a házasság még nem következett be. Nem múlt időben van:

"Így állítja maga elé az egyházat dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt, vagy ránc, vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen."

Az a tény, hogy a Gyülekezet még nem házasodott meg, valami nagyon érdekes dologra enged következtetni. Ez nyitottá tett engem valami mélyebb dolog meglátására, amit sosem láttam meg korábban. Krisztus és a Gyülekezet házassága azt követően történik meg, miután az egész Gyülekezet együtt összegyűlt a Mennyben ennek a korszaknak a végén. Isten egy rövid betekintést ad nekünk erről a Jelenések 19.7-9-ben:

"Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük őt, mert eljött a Bárány menyegzője, felkészült menyasszonya, és megadatott neki, hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba. Ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti". Így szólt hozzám: „Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” Ezt is mondta nekem: „Ezek az Isten igaz igéi”.

Van néhány nagyon érdekes dolog Krisztus és a Gyülekezet házasságában:

1. Először meg kell halni a Sátán, a bűn és önmagunk számára úgy, hogy össze tudjunk házasodni Krisztussal, ahol válás nem lehetséges. A halál az egyetlen dolog, ami véget tud vetni egy házasságnak és felszabadít egy személyt arra, hogy elvegyen mást. Ez igaz az emberi értelemben vett házasságra, de szellemi értelemben a Krisztussal való házasságra is. A Róma 7-ben, ahol Isten azt mondja, hogy a halál tesz szabaddá egy személyt az első házasságtól, úgy hogy szabad arra, hogy újránházasodjon egy másik személlyel, Jézus szintén ezt mondja a 4. versben:

"Ugyanígy ti is, testvéreim, meghaltatok a törvény számára a Krisztus teste által, s ezért másé vagytok: azé, aki feltámadt a halottak közül, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.”

Ez a halál szellemi értelemben történik, hogy feleségül mehessünk Krisztushoz. De az is látszik, hogy szükséges a testi és a világi kívánságok halálba adása és a Sátán kötelékeiből való szabadulás Krisztus és a Gyülekezet házassága előtt.

2. Krisztusnak a Gyülekezettel való házassága sosem ér véget. Nem lehet és nem is lesz sosem válás Krisztus és a Gyülekezet házasságában. Ez örök biztonság!
3. Az emberi házasság Krisztus és a Gyülekezet házasságának mintája. Az Efézus 5 azt mondja nekünk, hogy az emberi házasság a minta. Az emberi házasság mintaként nem sértheti meg azt, amit mintáz. Ezért, ha Krisztus megengedné a válást és az újránházasodást a Máté 19:9-ben lévő "paráznaság esetét kivéve", akkor Ő semmissé tette volna ezt a mintát. Az emberi házasság a továbbiakban nem mutathatná be Krisztus és a Gyülekezet házasságát. Ha Jézus azt mondta, hogy a válás szabaddá tette egy személyt egy emberi házasságból arra, hogy újránházasodjon, az nem példáná a hívők örök biztonságát, amiben nem lehetséges és nem is lesz semmi elválás Krisztustól.
4. Bármilyen más magyarázat a "paráznaság esetét kivéve", ami mással való paráznaságra utal az elkötelezettség időszakában, az nincs összhangban Krisztus és a Gyülekezet házasságával. Bármilyen más magyarázat a házasságról

megváltoztatja azt a képet, hogy az valódi minta lehessen Krisztus és a Gyülekezet házasságára.

5. Mivel a Gyülekezet földön eltöltött ideje a Krisztus felé való elkötelezés ideje, lehetőség van mindenki számára, hogy az üdvösségét itt ebben az életben nyerje el, mielőtt meghal.
6. A házasságnak egyetlen dolog vethet véget, a halál, ezért a házasság a tökéletes és örök biztonság kiábrázolása. A Mennyben nem lesz többé halál. Ezért ott sosem lehet elválni, hatálytalanítani vagy véget vetni Krisztus és a Gyülekezet házasságának.
7. Ha Isten engedélyezte volna a válást és az újráházasodást, akkor a házasság nem tudná kiábrázolni az örök biztonságot Krisztussal.
8. Istennek, az Atyának a házassága Izraellel az Ószövetség idején és Krisztusnak és a Gyülekezetnek a házassága az Újszövetség idején, egyaránt a házasság állandóságát mutatja be. A válás nem zárja le/vet véget a házasságnak. Csak a halál zárhat le egy házasságot és szabadíthat fel valakit arra, hogy mást vegyen el.

Gondolhatunk bármit, amit csak akarunk a válásról és az újránházasodásról, de.....

Az Utolsó Ítélet Napján a mi Urunk és Megmentő Jézus Krisztusunk által leszünk megítélve, a szerint, amit cselekedtünk, és amire másokat buzdítottunk, hogy megtegyenek. Mindenkinek joga van, hogy véleménye legyen a válásról és az újránházasodásról. Azonban egy vélemény, még ha az nagyon erőteljes vélemény lenne is, nem teszi azt igazzá és jogossá. Még ha emberek milliói is vannak azonos véleményen, mint az Izrael és a Baál próféták Illés napjaiban, az sem teszi a véleményt igazzá. Egyetlen dolog igaz, amit Isten mond. Ha a házasság, a válás és az újránházasodás tanáról alkotott saját véleményünket összevetjük a Szentírással és kiragadunk olyan verseket, amik támogatják és megerősítik a mi véleményünket, akkor nem fogjuk felfedezni Isten igazságát és Isten ítéletét. Magunkat és másokat is bűnbe fogunk vinni.

Meg kell kérdeznünk Istent, mi az Ő megítélése a válásra és az újránházasodásra vonatkozóan és kutatni a Bibliát olyan módon, hogy az igazságot ismerjük meg: azt az egész Szentírás kell, hogy jóváhagyja. Ne merészeljük újramagyarázni a Szentírást, hogy az a mi véleményünkkel legyen összhangban. Ha valaki egy új magyarázattal áll elő, amit korábban nem hallottál, légy olyan, mint a béreabeliek, ellenőrizd azt a Szentírás alapján. Ha az helyes, akkor fogadd el. Ha úgy találod, hogy az nincs összhangban a teljes Szentírással, utasítsd azt el, mint eretnekséget.

Miért fárasztja a Gyülekezet Istent?

A Malakiás 2. fejezetében a válással kapcsolatban Isten azzal az állítással fejezi be, hogy leírja mi történik a házasság, a válás és az újránházasodás tanával a mai Gyülekezetben.

„Fárasztjátok beszédetekkel az URat. Ezt kérdezitek: Mivel fárasztjuk? - Azzal, hogy ezt mondjátok: Minden gonosztevőt jónak tart az ÚR, kedvét leli bennük! Vagy amikor ezt kérdezitek: Hol van az igazságos Isten?” Malakiás 2.17.

Ma sok gyülekezet azt képviseli, hogy a válás és az újránházasodás nem bűn és hogy Isten kedvét leli azokban, akik elváltak és újránházasodtak. Annak ellenére, hogy azt mondjuk,

hogy rendben van, vagy ez nem bűn, ez nem változtatja meg azt a tényt, hogy az Isten szemében bűn. Valójában az ok, amivel Istent fárasztjuk nem csupán az elvált és az újrarázasodott személyek, hanem mi magunk is azzal, amit mondunk. Azt akarjuk, hogy Isten kedvét lelje bennünk és ne fárasztjuk el az engedetlenségünk miatt.

Túl keskeny és túl nehéz az út?

"Az emberek minket Mennonitáknak hívnak" című vitairatban Stephen Ebersole egy kijelentést tesz, amiben nagyon jól fogalmazott. Jól alkalmazható az a válasz és az újrarázasodás esetére is. "Néha megkérdezzük minket az emberek: 'miért teszitek az utat olyan keskenyvé és nehézé?' Erre válasz a következő: hisszük, hogy egy gyülekezetnek kellene azt olyan könnyűvé tenni, hogy elérhetővé tudja tenni mindenki számára a mennybe jutást. Ha azt mondjuk, hogy a bűnben élés nem probléma, de az kizár téged a mennyből, akkor tényleg keménnyé tettük? Ha viszont megmondjuk neked, mi a rossz, jöllehet ti azt gondoljátok, hogy az most kemény, egy napon azonban bizonyára örülni fogtok annak, hogy hallgattatok arra."

Nem mindenki fogja elfogadni, amit Jézus a válasról és az újrarázasodásról mondott

Jézusnak a válasról és az újrarázasodásról szóló tanítása végén a Máté 19-ben Jézus azt mondta, hogy nem mindenki fogja elfogadni azt, amit mondott:

„Ő azonban így válaszolt: „Nem mindenki képes elfogadni ezt a beszédet, csak az, akinek megadatott.”
Máté 19:11.

A szív keménysége miatt Mózes idejétől kezdve probléma az emberek számára, hogy elfogadják azt, amit Isten parancsolt nekik a válasról és az újrarázasodásról. Amikor felgerjednek vágyaik, inkább azt követik, mint Istent. Jézus azt mondta nekünk, hogy mindig lesznek olyanok, akik nem fogják elfogadni Isten beszédét a válasra és az újrarázasodásra vonatkozóan. Ez nem azt jelenti, hogy lesznek, akik automatikusan a pokolra kerülnek. Minden személynek van egy választása: Jézust teszed az első helyre vagy magadat a vágyaiddal együtt? Mi a te választásod?

Mi van, ha ez az írás haragra gerjeszt téged?

Isten arra hívott el engem, hogy őrálló legyek (Ezékiel 3:17-21) és megmondjam nektek, hogy mit mutatott nekem. Nem kért meg arra, hogy gyözködjelek téged, hogy változtasd meg a gondolkodásodat. Szabadságod van arra, hogy azt higgy, amit akarsz, de ha az Ítélet Napján rájössz, hogy az újrarázasodás bűn és az kizár téged a Mennyből, te nem mondhatod Istennek, hogy senki sem mondta el neked az igazságot. Ha a mennybe jutunk, és mégis úgy találjuk, hogy Isten jóváhagyta az újrarázasodást, akkor azok, akik sosem házasodtak újra nem fognak veszíteni semmit az egész örökkévalóságban, mert a mennyben nincs házasság. Ha viszont az újrarázasodás valóban bűn, az minden újrarázasodott ember számára a pokolba jutást fogja jelenteni. Azért a „néhány évért”, amit az újrarázasodottak a földön élnek túl nagy árat kell fizetniük, ha az örökkévalóságot a pokolban kell tölteniük!

"Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjete: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok, sem tolvajok, sem nyereszkedők, sem részegesek, sem rágalmazók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát. 1 Korinthus 6:9-10.

További információk a válásra és az újránházasodásra

Bátorítalak, hogy látogasd meg a MarriageDivorce.com honlapot.

Videók a válásról és az újránházasodásról

Egy video beszélgetés a házassággal, a válással és az újránházasodással kapcsolatban számos kérdéstről. A Biblia szerint: a házasságtörés az újránházasodáskor egy egyszeri cselekedet vagy egy tartós állapot? Az újránházasodás esküje semlegesíti az első házaspárok esküfogadalmát? Mi a helyzet, ha egy pár az előtt házasodott újra, mielőtt keresztyénné vált?

2013-02-11

Fordította: Abonyi Sándor